

تۆپژینهوهی یهکههه

نۆستالۆژیای داگیرکراوان

مهسهوود بابایی

تۆستالۆژیای داگیرکراوان

مه‌سه‌وود بابایی

له زنجیره بلاوکراوه‌کانی

TISHK Research Paper

۲۰۲۴ی زایینی

ناوی توژیینهوه: نۆستالۆژیای داگیرکراوان
ناوی نووسەر: مهسعوود بابایی
وهشانخانه: ناوهندی لیکۆلینهوهی کوردستان - تیشک
شوین: کۆن، ئالمان
سالی چاپ: پووشیهری ۲۷۲۴
ژماره: ۱

<https://doi.org/10.69939/TISHK6110>

ISSN 2943-7245

eISSN 2943-7237

TISHK-Zentrum für Studien über Kurdistan

Postfach: 840108

51033 Köln

نووسين:
مهسعوود بابايى

ويئنه ي رووبه رگ:
ژيندا

ديزايين:
ئاران

له زنجيره بلاو كراوه كانى
TISHK Research Paper

٢٠٢٤ ي زاييني
ژماره (١)

ناوه ندى ليكوؤلينه وهى كوردستان - تيشك

www.tishk.org

داگیرکراوان بەردەوام لە ھەسرەتی گەرانەو بەرھەوری یان نیشتمانیکە بزر بوودان. ئەم نامە زۆر ڕۆییبە بۆ گەرانەو، تەنانەت بەرلەو ھە زاراو ھە کە ئەدەبی و ھە «نۆستالژی» یشی بۆ دابنرێت، تاییبە تەمەندییە کە ئەدەبی جیھانی بە گشتی و ئەدەبی کوردیش بە تاییبەتی بوو. یە کەم وێنە ھۆمێر لە ئۆدیسە ئەمە یە کە ئەو لە دورگە ی «ئۆگیجیا» دانیشتوو و دە گریت و لە ھەسرەتی ئیتاکای خۆشەویستی (شارە کە ی زیدی) دا دەسووتیت. سەرەرای ئەو ھە گەرانەو ھە خاوەند کالیپسۆ پیشنیاری ھاوژینی و بەخشینی ژیا نی ھەرمانی پێ دە کات، ئۆدیسە ھەر گەرانەو ھە شوینی لە دا ی کبونی دەوێت. تەنانەت پاش ئەو ھە کالیپسۆ، پێشە کە ئەو مەینە تیانی ھە ی پێ دە لێت کە لە گەرانەو ھە یدا بۆ زینە کە ی تووشیان دە بییت.

لەوانە یە خالی ھاو بە ھە ھە موو نۆستالژییە کان ھەسرەتی گەرانەو ھە نیشتمان یان رابردوو بییت، بە لام باری دەور بەری ئەوانە و ئەزموونی زەینی و خە یالیانی، کە لە واتا نا فرینی و گێرانەو ھە دا جیاوازن. لە نەریتی گێرانەو ھە کوردیدا، «مەم و زین» ی خانی لەوانە یە یە کەم گێرانەو ھە و گەرانەو ھە بۆ یادەوریی داگیرکراو بییت. ھەسرەتیکە بۆ گێرانەو ھە بە «زمانی کوردی» لە خۆیدا. لە ئەوین، خە یال، دەسەلات، سروشت، وەفا، فیدا کاری و گیانازی و ... تەنانەت ھە موو چیرۆکە ھۆنراو ھە وەر گێردارو ھە کانی و ھە «شانامە» کوردییە کان بە زاری گۆرانی، دەربری ئەو ھە کە نیشتمان تەنیا جۆگرافیا یان فەزا و پانتایە کە شوینی-کاتی نییە و بە یی بوونیک لە زمان و گێرانەو ھە خۆییدا، ئەو بوونە جیا کەر ھە ناسنامە یی نییە کە واتا بە خشی ژیا نیکی ئازادی مرۆییانە بییت. کرۆکی واتایی ئەم گێرانەو ھە بە زار جیاوازن ھە کوردی کە زۆر گرنگە لێی پروانریت، خۆ بەراورد کردنیکی متمانە بە خۆ یانە یە لە گەل ئەو ی تری فارس، تورک و عەرەبدا. ئەمان شانازی بەو دە کەن کە واتا لە ھە ناوی سامانیکی کە لتووریی زمانی جیاوازن ھە بەرھەم دەھینن. راستییە کە لە ئەنجامی ئەو نرخیاندنە بە ھایی، جوا نیاسی و ئەخلاقییە بەراوردییە ئەوانەو یە کە ئیمەش و ھە ک نەو ھە داگیرکراو کانی ئەوان ھە روا لە بە کە لتووری خۆ نازینەو ھە، بەرەنگاریی داگیرکەر دە کە یین.

ھەرچەند لەوانە یە تاکی داگیرکراوی و ھە ک کورد لە نیشتمانە کە ی دوور نە کە وتیبێت ھە یان مەودایە کە شوینی لە گە لیدا نە بییت، راستییە کە ئەو یە کە بوونە کە ی تەنیکە یان بوونیکە جەستە ییە تییدا. ئەو دە ی ھەوێت بەر بەستە کانی بەردەم باسکردنی سەر بەستانە ی خۆی، ئیستا

و پرابردووو که ی ئهوی بردووو ته نامۆیی و غه ربیبیه کی قوولهوه، له ئارادا نه هیتیت. نۆستالژیی داگیرکراو ده رچوونه له داگیرکراوی، هه ر بۆیه ئه و ده یهه ویت نیشتمانیک له خه یالدا بنیات بئته وه که شه ری گێرانه وه ی زالی داگیرکه ری پێ بکات که له ری میدیا، پهروه رده و ده زگا ئایدۆلۆژییه کانی داگیرکه ره وه به دامه زراوه یی ده کریت.

ئه گه ر له جیهانی خۆشبه زیوی رۆژئاوا ویدا نۆستالژییوون هه ندیکجار به واتای ده رچوون له پێوه ندی، پاشقه رۆبوون و ته نانت بیز له بێگانه ش لیکده دریتته وه، بۆ داگیرکراو دروستکرده وه ی پێوه ندیه له گه ل ژینگه، هه ست، یاده وه ری و زید. ده رچوونه له گێرانه وه زاکراوه نامۆکان که له گه ل ژیان، که لتوو و نیشتمانی ئه ودا نه گونجاو و بیزراون. ئه وان به شیوه یه کی میژووی، زۆرداری و داگیرکه ربیه که ی خۆیان به سه ر ئیمه ی کورددا به داگیرکردنی ئه زموون و نواندنه وه کانمان له خۆمان به ناوی مۆدیرنیزاسیۆن و قوتابخانه و ناوه نده به ناو ئیرشادییه کانیا، به ناوی پرونا کبیری داده پۆشن، یا ن به گێرانه وه ی ساخته ی میدیایی، ره وایی به پیلانی داگیرکاریی درپدانه یا ن ده به خشن.

ناوه ندی لیکۆلینه وه ی کوردستان - تیشک
به شی و تاری توێژینه وه یی

تۆستالۆژیای داگیرکراوان*

گهلۆ چما مروی داگیرکراو نۆستالۆژیای تایهت به خوی ههیه؟

هونهر، ئەدهب، مۆسیقا و سینهمای داگیرکەر خهیاڵدانی مندالی و تازه لای و لایمان داده پۆشیت؛ له قارهمانی فیلم کارتۆنهوه تا گۆرانییێژ و نیارقانی (ئه کتهر) شانۆ و سینهما، تا ده گاته هونهرمه ند و ئەدیبی نه تهوهی سه رده ست ده توان له ژێر ناو نیشانی «جیهانییووونی هونهر و ئەدهب» دروستکهری رابردوو یه ک بن که رابردوو ی «من» نییه. که بیر ده که یه نه وه قوتوو ی جادوو یی مودێرن (ته له فیزیۆن) چاوی مندالیمان به وینه ی بیگانه یه ک ناشنا ده کات که ده یه وه یۆت خوی بکات به «من». «گۆرانی» یه ک که زا یه له که ی، «خوی» داده پۆشیت و «بیگانه» ده کات به «خاوه نمال»؛ جیهانیشتمانی هونهر و ئەدهب و هزر، به دروشمی «هاوبه شییتی رۆحی مرویی» - ئەم میتافۆره دلکیشه - که رۆحی کۆیله کان دالده ده دات تا وا هه ست بکه ن رۆحیان تیکه ل به «رۆحی گهردوونی» بووه، سه ره تایه که بۆ په خساندنی نۆستالۆژیایه ک که ورده ورده له زهیندا پیوه ندیبه کانی «بانده ست» و «بنده ست» به ئاسایی نیشان ده دات. «داخورانی رۆحی خوی»، مهودا - جیاوازی نیوان فه ره نگه کان ناسرپته وه، به لکو فه ره نگی «من» ی داگیرکراو ده سرپته وه، چونکه «ئه وه» له دۆخیک یه کساندا له گه ل «من» گفتوگۆ ناکات؛ ئەم دۆخه، دۆخی «نیوانده قییتی یان ده قئاویزان» نییه، ئەم دۆخه راکیشرانی «من» ه به دوا ی «ئه وه» دا. ئەم دۆخه دان به «میژوو یه تی من» دانانیت، ئەم دۆخه له راستیدا سرپنه وه ی «زهینی میژوو یی من» ه، «سرپنه وه ی یادگه ی میژوو یی من» ه؛ جۆریک له هه لوه داییه که تراویله که ی جیهانیشتمانی له هه یچ خاکیکدا نایگیرسینیته وه.

- نۆستالۆژیا: ئاره زوومه ندی، ئاواته خوازی، خهیا لی شیرینی مندالی، ساتی له ده ستچوو، گه رانه وه بۆ ساتیک که چیژ له مه لاشوودا ده گیریت.

مندالی:

بههیزترین نۆستالۆژیا، نیگای سهردهمی مندالییه؛ چیاى بهفرین، ئاسمانی شین، دهلاقه‌ی خانووی بهردچن و په‌نجه‌ره‌ی شین و ده‌رگای سه‌وز! داری سه‌رقه‌بران و په‌رۆی سه‌وز و ترس له جنۆکان له ئیواره‌دره‌نگاندا کاتیکی به‌لای گۆرستاندا تیده‌پهریت؛ دیوی سه‌رکانی و چه‌په‌چه‌پی سه‌گی ره‌ش. ترسه‌کان و ئاواته‌کانی خه‌وتن له‌سه‌ر بان و ژماردنی ئه‌ستیران و خوره‌خوری تاڤگه و قولته‌قولتی ئاوی قه‌لبه‌زه‌کان!

ئه‌و قاچانه‌ی مندالی به‌و یادگه‌ پچ‌پچ‌ه‌وه شوینه‌کان ده‌گه‌ریت و ئه‌و چاوه‌ ره‌شانه‌ی که له‌ تری ره‌شکه ده‌چن به‌شیوه‌یه‌کی جادوویی له‌ میسکی مندالانه‌دا ده‌چه‌سپین! ئه‌مانه جیهانی مندالیی ئیمه‌ن که ئه‌گه‌ر سه‌به‌ی رۆژ بین به‌ شاعیر ده‌بێ به‌و نیگایه‌ جارێکی دیکه له‌ جوگرافیا و نیشتمان و زید برونین!

ئامیزی گه‌رمی دایک، یاری و شه‌ربه‌ت و شیرینی گۆره‌پانی یاری له‌ سه‌روشت و قوتابخانه‌دا زه‌ینیکی رۆون به‌لام سه‌نوورداری هه‌یه که مندال ده‌توانیت له‌ ته‌مه‌نی ۴ سالی به‌و لاره‌ له‌ یادگه‌یدا تۆماریان بکات... له‌م قۆناخه‌دا بیره‌وه‌ری نییه، به‌لکو ته‌نیا وینه‌ هه‌یه، وینه‌ی باپیره و داپیره، وینه‌ی دیارییه‌کان، وینه‌ی نیگای گه‌رمی دایکوباوک و برویانوو و چنگه‌رینی خوشک و بیله‌قه‌ی برا!

جیهان له‌و ته‌مه‌نه‌دا به‌و جوهریه که ده‌بینریت؛ به‌ بێ رافه. وارسکه‌کان (غرایز) هه‌شتا به‌زه‌قی ده‌رناکه‌ون. به‌لام ئه‌م وینه و وینا پچ‌پچ‌رانه‌ی یادگه له‌ بیچمگرتنی که‌سایه‌تی له‌ هه‌لکشانێ ته‌مه‌ندا گرنگییان هه‌یه.

ورده‌ ورده له‌ ئامیزی دایک مه‌ودا ده‌گرین، لایه‌ لایه، زمانپزانی ئیمه‌ ئاسانتر ده‌کات... مندالیکی که ئه‌ندامی نه‌ته‌وه‌یه‌کی بنده‌سته، له‌ یه‌که‌مین رۆژانی چوونه‌ قوتابخانه‌ ره‌نگه نیگایه‌کی میهره‌بانی مامۆستایه‌ک بینێ، به‌لام ده‌نگی زمانیکی بینگانه‌ ده‌بیستیت، له‌و قوتابخانه‌یه‌دا زمانیک ده‌بیستیت که کۆده‌کانی ئاشنانین، له‌ لایه‌ لایه‌ی دایکی ناچیت! فیر ده‌کریت که لایه‌ لایه‌ی دایکی ئه‌و، زمانیکی پشت‌کیوه‌کانه و ئیدی به‌م شیوه‌یه «پشت‌کیو»، ده‌پیت به‌ هه‌مان جنۆکه‌ی سلیمان! نۆستالۆژیای خۆیی له‌ کاتی چوون بو قوتابخانه‌ وه‌ک ده‌له‌مه‌یه‌کی هه‌میشه‌ ده‌له‌مه له‌ پشت ئاویته‌ داده‌نریت.

ئه‌گه‌ر له‌ دایکبووی لادی و گوند بیت؛ نۆستالۆژیای مندالیته‌ فراوانتره، چونکه وینایه‌ک له‌ گۆل و گیا و کانیو و رۆوبار و شیوه‌ی بیناسازیی خانووه‌کان له‌ زه‌ینتدا ده‌میستته‌وه. ره‌نگه مندالی شار له‌م وینایه‌ بیه‌ش بکریت. «مندالی شار» زووتر تووشی «نامۆبون» ده‌بیت

و رهنگه زووبه زوو له فرههنگی بالادهستدا بتویتهوه. شیکپۆشه، جلوبه رگی شاریانهی له بهر ده کریت، له فهزای ئەودا «بیگانه» یه ک نایینریت تا به رهنگاری بیتهوه. بۆ مندالیکه کوردی پایتهختشین، ههر له سه ره تاوه مهودا - جیاوازیه کی ئەوتۆ نایینریت. ئەو دنیا یه ده بیینیت به لایه وه ئاسایه. به ئاسانی فیری زمانی بیگانه ده کریت، دهنگه ژێ و قورگ و زمان و ددان و لویو بهو زمانه رادین. ئەم منداله ههر له سه ره تاوه قورقوشمیکه تیاوه یه و به ئاسانی له کهسته ک ده دریت. جیاوازی ئەم منداله له گه ل مندالیک له ناوچه یه کی کوردستاندا له وه دایه که ئەو ژینگه یه کی فرههنگی جیاوازی ئەزموون نه کردوه. «چینی بۆرژوای نه ته وه ی سه ره ده ست» خۆی وه ک «هه میشه ئاشنا» ده ناسیتیت. بۆ مندالیکه کوردی نیشته جیی شاریکی بیگانه، زۆر دژواره که بتوانیت ئەم «هه میشه ئاشنا» یه وه ک بیگانه بیینیت، چونکه ههر له بنه ره ته وه فیر نه کراوه که له کوپوه هاتووه و سه رچاوه که ی چیهه تا له «بیگانه» یی خۆی تیگات!

نۆستالۆژیای ئەو، ههر که گه وه بوو؛ نۆستالۆژیای «شهوانی پایتهخت» ه. ههچ جیاوازیه که له نیوان نۆستالۆژیای ئەم و نۆستالۆژیای «به چکه فارس» و «به چکه عه ره ب» و «به چکه تورک» دا نییه، هه له بهت بۆ ئەو رووپانشینانی که مه تر خه میش ئەم بابه ته وه راست ده گه ریت. ئەگه ره له بهر ناخودئاگای سه رکوتکراوی کورد، جاروبار پیی ده گوترا «به چکه جن»، له وی ئەم دهسته واژه یه شی پیناگوتریت تا به دوا ی کۆده کانی دا بگه ریت!

له سه ر بان و کۆلانا ن

که پی ده نیینه تازه لایه وه، «گه ره ک» ی نیو شار و شارۆچکه یه که له هه موو «شار» ه که زه قوزه لاتره! «گه ره ک» لهو ته مه نه دا دنیا ی یه که مینه. له نۆستالۆژیای مندالیدا «مال» و «خیزان» و «هاوکایه» زۆرترین رووبه ری نۆستالۆژیای سالانی به رای ته مه نن. «گه ره ک» له لایه تیدا له «شار» زه قتره، تازه لاو ده زانیت که «شار» گه وه تره له «گه ره ک» به لام چه قی ژیا نی ئەوه؛ ههر بۆیه «مندالانی گه ره ک» جیهانی ژیا نی لایه تیی ئەون؛ یاریه کان، شه رو ناشتی پاته و پات، پاره ی گیرفان بۆ ورده خه رچی که به ته ماین دوو کانیکی پییکرین، به لام ناچارین به پیسی یان بسکیت یان شوکۆلاته یه ک قایل بین.

بۆ تازه لایه کی «شاری»، «گه ره ک» چه قی ژیا نه، به لام بۆ تازه لایه کی «گوندی»، «کانیاو» و «باخ» شوینی شاردنه وه ی خه ونه کانه! له وی باشتین هاوړیکان، مه تر سیدارترین نه یییه کان ده شارنه وه. به بارمه گرتنی «نه یی» یه کدی، ورده ورده ده بیته مه رچی

دریژه‌دان به هاورییته‌تی!

به‌گویره‌ی په‌ندی کوردی: لاو چاوی ده‌بیته به هیلانه! لهو ته‌مه‌نه‌دا «دل» هیلانه‌ی «چاوان»ه. به‌شی هه‌ره‌زوری نۆستالوژیای لاویته «جوانی» و هونه‌ر»ه.

هاوری» گه‌نجی سه‌ره‌به‌مۆری نه‌یینه‌ی. کۆلان بۆ کوران و سه‌ربان و پشت په‌نجه‌ره بۆ کچان و به‌ریی نادیار!

ئه‌گه‌ر ئاسایی گه‌وره بین، شوینی خۆولاتی کیلگه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی خۆمالییه. لهو دۆخه‌دا ده‌توانم بلیم زه‌ین و زمان و ژینگه، واتای پیوه‌ژیو به‌ره‌م ده‌هینن. واته، واتایه‌ک که له‌گه‌لیدا ده‌ژین، توخمی ناشنای فه‌ره‌ه‌نگی له‌گه‌ل ژینگه و په‌روه‌ده‌دا په‌یکاله؛ مه‌سه‌له‌که ته‌نیا «سروش‌تیژیان»ی مروّقی ئازاد نییه، به‌لکو «په‌یکالی (انطباق)ی سروشتی ژینگه و زه‌ین و زمان»ه که ژێرده‌سته‌کان به‌ته‌واوه‌تی ئه‌و په‌یکاله‌یان نییه‌ یان له‌ ده‌ستیان داوه. له هه‌موو قوناخه‌کانی ته‌مه‌ندا «ژینگه» له‌ پرۆسه‌ی په‌روه‌ده‌دا کاریگه‌ریی هه‌یه. سه‌ربزپویی لاوان و چه‌زکردن به‌ تاقیکردنه‌وه‌ی شوینی نوێ و ئەزموونی جیاواز و هه‌له‌په‌ی ده‌رکه‌وتن و سه‌رناسبوون جاروبار له «زید» هه‌لیانده‌که‌نیت و په‌ریوه‌ی دیاری نادیاران ده‌کات.

پیوه‌ندیی ره‌گه‌زی له‌ لاویته‌دا گه‌لێک گرنه‌گه؛ ئەزموونی هه‌سته‌کیی ئەم سه‌رده‌مه و خولیاگراویی لاوانه و به‌ئایدیالکردنی ره‌گه‌زی به‌رانبه‌ر «چ کچ و چ کور» له «ئه‌فین» ته‌نیا «چێژ و ژان»ی لیناکه‌وێته‌وه. «ئه‌فین» ته‌نیا تیربوونیکی جه‌سته‌یی نییه، به‌لکو پوخته‌یی و ره‌سیویی نیگای جوانیناسانه‌یه به‌رانبه‌ر «ژیان» که له‌نیو «وینای فه‌ره‌ه‌نگی»دا فرچک ده‌گریت. هه‌ستی دلدارانه ئه‌گه‌رچی له‌گه‌ل خۆیدا پیشداوه‌رییه‌ک له‌باره‌ی که‌سی به‌رانبه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی ئایدیال به‌ره‌م ده‌هینیت به‌لام له‌وه‌سته‌ گشتیه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌ی که فه‌ره‌ه‌نگیکی دیاریکراو لێی هه‌لده‌هینجیت دا‌براو نییه. بۆیه ته‌نانه‌ت شیوازی ئەفینداری و نیشانه‌ناسیی ئەفین له‌ فه‌ره‌ه‌نگیکدا له‌ دروستبوونی «نۆستالوژیای خۆیی»دا کاریگه‌ریی هه‌یه. نۆستالوژیای خۆیی ئه‌و نۆستالوژیایه‌یه که هاوپه‌یوه‌سته له‌گه‌ل ژینگه‌ی کولتوو‌ریدا؛ له‌ویوه به‌ره‌م هاتوو و توخمه‌کانی خۆیین. جلوه‌رگ، سه‌روه‌سه‌مال، کلاو و جامانه و کلاش و کلدان، سوخمه و فیس و کلیته و خشله‌کان له‌ یاده‌وه‌ریی جوانیناسانه‌ی ئەفیندا په‌خسینه‌ری «نۆستالوژیای ئەفین»ن. نۆستالوژیای، گه‌رانه‌وه‌یه، ئاو‌ردانه‌وه‌یه و ئەزموونیکی رابردوو به‌ شیوه‌ی «ژان و چێژ» ختووکه‌ی یادگه‌مان ده‌دات. به‌شیک هونه‌ر و ئەده‌بیات به‌ بی‌روبه‌ری فراوانی ئەم نۆستالوژیایه‌ ده‌له‌نگیت. شیوه‌ی «دلدار»، له‌ وینای فه‌ره‌ه‌نگی ئیمه‌ی کورددا، دلێکی دزراوه‌ لای «دل‌به‌ر»، ئەم وینایه، وینای مه‌ودایه، وینای دووریه، وینایه‌که که تییدا «مروّقیکی گل‌دراو» ته‌نیا به‌ پیگه‌یشتن ده‌توانیت بگه‌رێته‌وه ئامیزی

ژيان. ئەو دلەي كە دەدرېتەوه، دلې جاران نيبه، دلېكي يەكبوو. بۆيه ئەم دلداريبه هەر له سەرەتاوه «نۆستالۆژيك»ە. دارسيۆيكي دووره كە بۆ گەيشتن به سيۆه كەي دەبي بۆ هەميشه له سيهريدا دابنيسيت! دانيستن له سيهرى ئەو دارەدا پابه ندييه به بەندوباوى جفاك و نهرت! «ئەفين» له ويناى فەرھەنگي ئيمەدا «پيگەيشتن و تيدامانەوه» يە نەك «پيگەيشتن و بەجپهيشتن!» له گەل ئەوه شدا پينه گەيشتن حەوالە به قەوالەي «ئەودنيا» يە! وه ك هۆزانقانى فۆلكلۆر دەلې:

خۆزيا لەم دنيا تۆيان دابا پيم با لەو دنيادا دۆزەخ بايه جيم

«لاو چاوى دەبيت به هيلانه!»

ئەگەر تەنيا لە روانگەيە كي دەرووناسانەوه رافه بکهين، «قۆناخي تەمەن» دەبەستينەوه به گۆرانگاري فيزيۆلۆژيك و گەشەي هۆرمۆنى و پيگەيشتنى وارسكەي سيكس و هەستەكان و هەلسوكەوتى لاوانە لەم شروڤەيەدا جي دەكەينهوه. من نامەهەويت لەم روانگەوه سەيرى بابەتە كە بکەم و پيم وايە ئەم روانگەيە مەبەستى بابەتە كەي من ناپيكييت. كاتيک لە نۆستالۆژيا دەدويين، باس لە دۆخىكى دەروونى دەكەين؛ ئەمە راستە، بەلام «نۆستالۆژيا» دۆخىكى تپپەريوى بارىكى ژيانە كە بەشيۆه يە كي «جوانيناسانە» رابردوو و سەرگورشته يە ك وهبير دەهييتنەوه كە لەو دەمەدا بيري لينە كراو تەوه! بۆ نمونە كاتيک باسى «نۆستالۆژياى لاويتى» دەكەين، لەو رەوشە نادويين كە لە سەر دەمى لاويتيدا هەستمان پيكر دووه، ئيمە تيدا ژياوين بەلام ئاواتمان بۆ نەخواستوو، نەمانتوانيوه هاوكات بير لەو چركەساتە بکەينهوه كە تيدا ژياوين. نۆستالۆژيا بەرھەمى «مەوداگرتن» و «دووركەوتنەوه» يە. ئەو شتەي لە دەستمان داوه، لەو ساتەدا رەنگە بە لامانەوه گرنگ نەبووييت؛ ئەو نيگايەي كە ئەمرو چيژ و ئازار لە ناخماندا دروست دەكات، نيگايە كە نەمانتوانيوه لىي تيبگەين يان ولامدانەوه بەو نيگايەمان بە بەر دەوامى دوا خستوو! ئەگەر شتيك لەبەر شتيكى ديکە لە دەست بەدين، لەو دەمەدا رەنگە نرخاندى شتى لە دەستدراو زۆر كەمتر بيت لەو شتەي كە وه دەستمان هيناو! تەنيا بە هەلكشانى تەمەنە كە تيدەگەين بە پيچەوانەوه «لە دەستچوو» گەلنك لە «وهدەستھاتوو» گرنگتر بووه! ئەم ساتە رووبەرى «خۆزيا» بە! ئەوهي كە ئيمە ئاوات بۆ «دووچار ژيان» دەخوازين ليرەوه ديت. «لاويتى» ئەگەر وه دەستھينانى چەندين دەسكەوت و قۆستنهوى چەندين دەرفەتى ديکە بيت، لە هەمان كاتدا هاوپيناوى «لە دەستدان» و «لە كيسچوون» ي چەندين دەرفەتى ديکە يە.

«لاو چاوى دەبىت بە ھىلانە»- بالندەيە كى كۆچەرى دەگەرېتەو ھە بۆ ھىلانەى پار بەلام نىگاي لاو ناگەرېتەو ھە لاي ھىلانەى نىگايكانى! ھەستى جوانىناسانەى چاوانى تاقىكراوھى پەيتاپەيتاي رەگەزى بەرانبەر، بەدرېزايى تەمەنى لاوئىتى ھەك «بارگەخستن» و «بارگەپىچانەو» ناگەرېتەو ھە بۆ بارگەى يەكەمىن! ھەموو ئاورپىك بە نىگاي چاوھەكانى دىكە لەبار دەبرېت؛ ئەمە «لەدەستدان» ھە. «لەدەستدان» يەكەك لە ھۆكارەكانى دروستبوونى نۆستالوژىيە: «بۆچى نەگەرەمەوھە!»

پەندى دووھەم: «ئەوھى پىر لە خشتى كالدە دەبىنەت، لاو لە ئاوينەشدا نايىنەت!»

پىوھندى نىگايكان، پىوھندىيە كى «ئاوينەى» يە، رەنگدانەوھەيە، بەلام «تىگەيشتن» نىيە! «ئاوينە» ئاوندەوھى «خود» يان «من» ھە. ئاوينە خۆت نىشان دەداتەوھە. نىگاي «من» لە ئەوى دىكەدا، ھەمان نىگاي «ئەو» ھە «من» دا. جەختى من لەسەر نۆستالوژىيە «ئەقىنى لاوئىتى» بە ماناي ئەوھە نىيە كە لايەنەكانى دىكەم لەبىر چووھە، ئايدىيالەكانى دىكەى سەردەمى لاوئىتى ئىمە، ھەك قارەمانى ژيان، نەخشەكانى داھاتووش دەگرنەوھە؛ سەركەوتتەكان لە بواری خويىندن، بارى دارايى، ھىزى جەستەيى ھەموو ئەمانە بەتىكرا بەشىك لە ئاوات و ئارەزووھەكانى كە دەكرى لە ھەموو قۇناخەكانى دىكەى تەمەنىشدا ھەك ئاوات و ئارەزووھەمىنەوھە؛ بەلام ئەمانە كەمتر دەبن بە نۆستالوژىيە سەردەمى لاوئىتى. ھەستى جوانىناسانەى قارەمانى ئەقىن ھەك سەرچەشىكى خوازراو بۆ ئەوى دىكە كە دەبى ھەدەستى بەھىنەم، «ئاوينە» كەى مەنە كە دەبى خۆمى تىدا بىنەمەوھە! ئەمە بۆ ھەموو لاويك رەنگە گرنە نەبىت. بەلام لاوانى ئايدىيالىست ئەم بەشە لە يادگەيان لەوانى دىكە بەھىزترە. دروستكردنى ئايدىيالېك لە ئەوى دىكە واتە «دلبەر» يان «يار» جۆرىكە لە «ھاوپىناوى»؛ «من» دەمەھەوئە لە رېگەى بەئايدىيالكردنە ئەقىنى رەگەزى بەرانبەر، بىم بە «قارەمانى سەرلەپىناوى ئەو». بەم شىوھە «ئەو» لەگەل ئەوھى ئامانجىكە، بەلام ئامانجەكانى دىكە و «بەختەوھى» بە «ئەو» ھە دېنە دى. «من» دەبىم بە قارەمانى ئەو، «من» ھەمان ھىزىم، ھەمان سىيەرم، ھەمان پالپىشتم. ئەم «من» ھە لە رېگەى «لەخۆبوردوويى» ھەوھەستى «خۆپەرستى» يەكەى تىر دەكات يان «خۆپەرستى» خۆى بە «لەخۆبوردوويى» دادەپۆشىت! بەھەرھال ئەم روانگە سارتەرىيە، كە لەخۆبوردوويى ھەمان خۆپەرستىيە، چەندان بەر دلى من ناكەوئەت و ھەز دەكەم لەجىي ئەوھە «خۆقىانى» (واتە خۆشويستى خۆ) بەكار بەھىنەم تا بتوانم «لەخۆبوردوويى» نەخەمە خانەى «خۆپەرستى» يەوھە كە لە راستىدا قوربانىدانى «من» لە ئەقىندا جۆرىكە لە خۆسپىنەوھە و بىروا ناكەم «خۆسپىنەوھە» ھەمان «خۆپەرستى» بىت؛ بەلكو لەو بىروايەدام «بەقارەمانبوون» لەم نىوھەدا سەلماندى «خود» ھە

بۆ «ئەوی دیکە» تا ئەو «بەئاوینەبوونی ئەفین»ە که «چاوە» و دەبیت بە «هیلانە»، بیتە دی!

«خشتی کال» دەپێژریت، نیگای پیری بەئەزموون پێشتر لە واتای «پێژران» که هەمان «ئەزموون»ە تێدەگات! خشتی کال سیمای «من» نیشان نادات، من ئەو و داهاتووی ئەو لە «کوورە»دا کاتیەک «دەپێژریت» دەبینم. «خشتی کال» ئیستای «من» نییە تا لە «ئاوینە»دا وەک خۆم نیشانم بداتەوێ. پیر نایههوی نیگاکانی خۆی لە «خشتی کال»دا بینی، بەلکو دەیههویت داهاتووێ کهی بینیت. «پیری»، قز و شانە و ئاوینە نییە!

نۆستالۆژیا لە پیریدا بەسۆزترە، بەلام «پیری» پاش خۆی هیچ شتیەک ناهێڵیتەوێ تا بیت بە نۆستالۆژیا! کەسیک که «خشتی کال» بخوینیتەوێ، خشتیکی پێژراو بەجێدەهێڵیت! لە پاش «پیری» مەرگ هەیه، بۆیه «پیری» شتیەک بۆ ئەوانی دیکە بەجێدەهێڵیت، نابیت بە «بیرهوهی»؛ بارگەپێچانەوێه و وهبیرهینانەوێ «مندالی» و «تازەلاوی» و «لاویتی» و «بەتەمەنی»یە. «پیری» گەرانه بە دواي ولامی هەردووک پرسیاری «چیم کرد؟» و «چیم نەکرد؟»

لە مەرگی ناوخت دەترسین، لە جوانەمەرگی دەترسین، لە ژاگانی ئاوات و ئارەزوو دەترسین؛ هەموو ئەمانە چیژ و دلەراوکی و خورپە و ترس و خەم و پەژارە و شادی لە زەیندا کە لە کەن دەکەن!

پیری پشتمەسەرنان و تێدامانەوێه! خۆزیا و بریایە که که دەرفەتی قەرەبووکردنەوێ نەماوێ! لەم کۆتاییەدا تا مەرگ، کە لە کەبوونی نۆستالۆژیا پێ بەپێی ئەزموون، گەنجی سەربەمۆری ئەدەبیات؛ هەلبەت بۆ کەسیک که «ئەزموونی پێوهژیو» و خولیای بەتین و زمانی دەرپرینی بەپێزی هەبیت!

ژېړده‌سته‌پي و
داگېرکراوي

مه‌به‌ست له راگیرانی یادگه چیه؟

«گیرانه‌وه» و «یادگه» پێوه‌ندیان به یه‌کدییه‌وه هه‌یه. «گیرانه‌وه» وه‌ک رووبه‌ری بیرلیکراوه که «روودان» تێیدا توخمی سه‌ره‌کییه، رووبه‌ری به‌رفراوانی «زمان» ه. ئه‌گه‌ر هێرمینۆتیکییانه‌ بدوین، «تینگه‌یشتن» وه‌ک بابه‌تیکێ میژووێ - به‌گویره‌ی هێرمینۆتیکای گادامیر - له «گیرانه‌وه» دا ده‌رده‌که‌وێت. «راگیرانی یادگه» به‌ره‌نجامی راوه‌ستانی «گیرانه‌وه» یه. «روودان» له «کات» دا ده‌خولقیته و گیرانه‌وه له زماندا رووده‌دات. «بیرکردنه‌وه» له زماندا له پاش «روودان» دێته‌ کایه‌وه و رابردوو ئه‌گه‌ر گوهره‌پانی «یادگه» بیت، میژوو به‌ره‌مه‌ ده‌هینیت که ده‌بیت به «تینگه‌یشتن». رابردوو یه‌ک که نه‌بیتته‌ مایه‌ی بیرکردنه‌وه، له یادگه‌دا تۆمار ناکریت، به‌لکو ته‌نیا راده‌بووریت و ناییت به‌ میژوو. هه‌م گادامیر و هه‌م هایدگه‌ر جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌ن که «تینگه‌یشتن بابه‌تیکێ میژووێ». هه‌ر بۆیه «کاتمه‌ندی» ره‌وشیکه که به‌ بێ ئه‌وه «تینگه‌یشتن» نایه‌ته‌ به‌ره‌م. چونکه «روودان» مه‌ودایه‌ک دروست ده‌کات که ئه‌م مه‌ودایه‌ به‌ یارمه‌تی زمان «گیرانه‌وه» به‌ره‌مه‌ ده‌هینیت و هه‌موو تینگه‌یشتیک له‌ پاش بیرکردنه‌وه که پابه‌ندی هه‌بوونی مه‌وداکانی کات و تێپه‌رینه، ده‌ره‌خسیت. رابردوو، رووبه‌ری بیرلیکراوه‌یه، ئه‌و رووبه‌ری که تێیدا بیر له‌ دۆخه‌کانی «هه‌بوون» ده‌کریته‌وه. «ناسامه» ش وه‌ک بیرکردنه‌وه له‌ دۆخی «هه‌بوون» ده‌چیته‌وه سه‌ر خوانی رابردوو که «گیرانه‌وه» ریکی ده‌خات و له «یادگه» دا ده‌یچه‌سپینیت. مرۆف به‌ له‌به‌رچاوگرته‌ی ئه‌م دۆخی «هه‌بوون» هه‌یه که ده‌توانیت له‌ ئاستیکێ به‌رزتری بیرکردنه‌وه، که هه‌مان بیرکردنه‌وی فه‌لسه‌فیه، له «بوون» رابمیتیت. واته‌ مرۆف چرکه‌ساتیکه که له کاتی بینه‌تایی (لایته‌هی) راده‌مینیت!

نه‌ته‌وه‌ی ژێرده‌سته کاتیک «گیرانه‌وه» که‌ی له‌بار ده‌بریت، به‌ بروای من «یادگه» یشی راده‌گیریت یان هه‌لده‌په‌سێردریت. سیاسه‌تی قه‌ده‌خه‌کردنی «زمان» و «میژوو» ی نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ پیناو نه‌هینتی «گیرانه‌وه» یه. که‌مترین سوودیک که «گیرانه‌وه» هه‌بیت ئه‌وه‌یه که ده‌بیتته‌ هوێ گوێزرانه‌وه‌ی نۆستالۆژیای پیشینان. نۆستالۆژیایه‌ک که ناراسته‌وخۆ له‌ بیچمگرته‌ی یادگه‌ی میژووێ ئیمه‌دا کاریگه‌ری هه‌یه، هه‌لبه‌ت کاریگه‌رییه‌ که‌ی رۆمانتیکیه؛ رۆمانتیسیزمیک که بۆ هاوسۆزی و هوگرێ چقاکی نه‌ته‌وه‌ی پێویسته‌ به‌لام به‌س نییه!

نۆستالۆژیای نه‌ته‌وه‌یه‌ک، نۆستالۆژیای چقاکیه؛ نۆستالۆژیای تاکه‌کی (فردی) له‌ رووبه‌ری ژبانی که‌سیدا هه‌ندی ئه‌زمونی دیاریکراون که ره‌نگه‌ بۆ تاکیکێ دیکه‌ دووباره‌ نه‌بنه‌وه. له‌ هه‌مان کاتدا هه‌ندی نۆستالۆژیای هه‌ن که پێوه‌ندی به «چقا» هه‌یه که تاکه‌کانی چقاکیش تێیدا هاوبه‌شن. «گیرانه‌وه»، نه‌زله‌ یان هه‌قایه‌ت یان چیرۆکیه که سه‌ربورده‌ی

تاک نییه، ته نانهت ئە گەر ته وهره کهیشی تاکیکی دیاریکراو بیت. ئە گەر «گێرانهوه» وهک تونواوتوونی «که سایه تی» و «فه رهه ننگ» له بهرچاوه بگرین که له زماندا درده که ویت - که دیاره رهنگه وهک زیده په سن (مبالغه) بیته بهرچاوه - به سه رهاتی که سیکیش، به سه رهاتی که سایه تیبیه که له فه رهه نگی کدا؛ که سایه تیبیه که له فه رهه نگی کدا ئیدی که سیک نییه له وه فه رهه ننگه دا، به لکو چقاکیکی فه رهه نگییه له وه که سه دا. ئە وهی که «گێرانهوه» ده توانیت نۆستالوژیای به کۆمه له دروست بکات رهنگه لیره وه سه رچاوه بگریت. چونکه ئە وهی له گێرانه وه دا رهنگ ده داته وه بوونه وه ریکی کولتوورییه. بیروهریی تالی مرۆفیکی کورد له «ئه نفال» دا بیروهریی که سیک دابراو نییه. ئە وه ئە زموونی مرۆفیکی هاواناسنامه یه که سه ره رای مرۆقبوونه که ی، ئە ندامی نه ته وه یه کیشه. ئە م ئە ندامه تیبیه دلخوازانه نییه و وازهینان له م ئە ندامه تیبیه ناتکا به ئە ندامی نه ته وه یه کی دیکه، هه له بت رهنگه بتوانی بی به ئە ندامی چقاکیکی دیکه!

لیره وه «گێرانهوه» ی چیرۆکیکی ئە نفال، چیرۆکی هاواناسنامه یه که، هاواناسنامه یه که که به ته ماین له گه لیدا هوگر و هاوسۆز بین. رهنگه بتوانم بلیم، «گێرانهوه» یه کینک له توخمه کانی دروستبوونی هه موو نۆستالوژیایه که که ده بیته مایه ی «وه بیرهینانه وه» و وه بیرهینانه وه چه سپاندنی یادگه یه!

«راگیرانی یادگه»، راوه ستانی یادگه نییه؛ پچرپچر بوونه. «یادگه» که له که کردن و پۆلینکردنه، له پیتناو وه بیرهینانه وه دا. له «یادگه» دا مۆنتاژ کردن نییه. له راستیدا من له به کارهینانی وشه ی «مۆنتاژ» ده سه له میمه وه. به لام له هه مان کاتدا هه بوونی تاییه تمه ندییه کی نزیک له «مۆنتاژ» بو «یادگه» به نالوژیکی نازانم. ئە وهی که وام لیده کات زاراوه ی «مۆنتاژ» به کار نه هینم، یه کینک له تاییه تمه ندییه کانی «یادگه» یه که له بیبردنه وه یان فه رامۆشکردن وهک ته کینکی بهرگه گرتنی ئازار و خه م و په ژاره به کار ده هینیت. بۆیه ده توانین «سانسۆر» له جیی «مۆنتاژ» به کار بهینین؛ هه رچه ند ده زانم له وه سه ریه کنان یان مۆنتاژییدا «هه لبژاردن» و «سپینه وه» هه یه؛ بۆیه سه له مینه وه که م بو ئە وه ده گه ریته وه که وه ها ناولپتانییک هه ندی کیشه و ئاریشه دروست ده کات که رهنگه من نه توانم پشینییان بکه م. به لام ناتوانین «له بیروچوونه وه» وهک ته کینک له قه له م بدهین. چونکه «له بیروچوونه وه» له «یادگه» ده قه ومیت و «له بیبردنه وه» کاریکه که یادگه خۆی ده یکات.

ئە گەر «گێرانهوه» به ده مه زه ردکردنه وه ی «یادگه» بزاین، ده ستوانین «گێرانهوه» به به ره نجامی «ئه زموونی پیوه ژبو» له قه له م بدهین. له م ریگه وه ده توانین «ناسنامه» به به ره نجامی «هه بوون له میژوودا» بزاین. ئە وهی که ئیمه ی مرۆف، بوونه وه ریکی میژووین

به بیره وه ریه که وه به نده که میژوو له باره ی پیشینانی ئیمه وه ده یگپریتته وه. «ناسنامه» له گه ل ئه وه ی گۆرانی به سه ردا دیت، به لام له هه مان کاتدا دابراو له میژوو نییه. چونکه «فراژووتن» (تطور، تکامل) دیارده یه کی کاتمه نده و له کاتدا رووده دات. بوونه وه ری فراژوو بوو له پرۆسه ی «فراژووتن» دا گه شه ده کات و پیده گات. تاکه بوونه وه ریکی «فراژوو بوو» که ره وتی فراژوو بوونی خو ی تو مار ده کات، مرۆفه. ئیمه له بهر هه بوونی «یادگه» رابردوومان به لاوه گرنگه، چونکه وه بیره ی نانه وه ی رووداو یان «هه بوون له میژوودا» میژوو بیبوونی ئیمه و چۆنیه تی هه بوونی ئیمه له میژوودا روون ده کاته وه که ده بیته به به شیک له ناسنامه ی ئیمه. دیرینی هه بوونی جفاکیکی فه ره نگی، «خایاندن» وه بیر ئیمه ده هییتته وه. ئه و ناسنامه یه به زمانیکی دیرین ده گیرد ریته وه، زمانیک که جوگرافیای جفاکیکی فه ره نگی ده خاته نیو پرۆسه یه کی «ناولیان» وه. هه ر «ناویک» بیره وه ریه که، «خایاندن» و درێژبوونه وه یه که. ئه و «ناو» هه پرێژیکه بو فه ره نگی مرۆفیک که سروشتیکی نااشنا، ئاشنا ده کاته وه. واته ده یكات به «ژینگه» و پاشان ده یكات به «نیشتمان». «خاک» له ریگه ی «زمان» وه واتیه کی فه ره نگی په یدا ده کات که ده توانیت به شیکی فراوانی نۆستالۆژیای تاک و کۆمه ل به ره هه ف بکات.

بو دروستبوونی نۆستالۆژیایه کی میژوو یی و سیاسی سی توخمی سه ره کی رووده دن:

۱- جوگرافیایه کی میژوو یی - سیاسی

۲- قاره مان یان قاره مانانی پارێزه ری نیشتمان

۳- گیرانه وه یه کی یه کچۆر که به به رده وامی پاته وپات ده کریتته وه. وه ک سه رگورشته و ئه فسانه و نۆستوو ره و ... هتد.

ماد، دیاکو و کیاکسار؛ ئه مانه بو ئیمه ی کورد واتای «هه بوون له میژوودا» ده سه لپین. «میژوو» هه تا دوورتر بیت، به لگه کانی که متر ده بنه وه، به لام سه رنجر اکیشت ریش ده بیته! چونکه ئه فسانه بیتر و نۆستوو ره بیتر ده بیته وه. هه تا کاتی که تواره کیی میژوو یی له بهر که میی به لگه هه لپه سی دراو تر بیته وه، رووبه ری کات ئه فسانه بیتر ده بیته وه و به م شیوه یه «گیرانه وه» - به مه رجی ریکه خستن و پاته وپاتی به رده وام - نۆستالۆژیک تر ده بیته وه. ئه م نۆستالۆژییه به ره هه می ته مه نی تاکه که سیک نییه. گوپزرانه وه ی سه رگورشته ی پیشینانمانه که ده بیته وه نده پاته وپات بیته وه تا «بانمیژوو» یه ک ته داره ک بدات و زه ین خووی پیوه بگریته! هه له بهت لیره مه به ستمان «برواییکردن» نییه؛ به لکو دروستکردنی فانتازیایه! ئه م چۆره گیرانه وه یه ره نگی میژوو یه کی راسته قینه نه بیته، به لام هاوته ریی میژوو ه! وه ک چیرۆکی

«كاوهى ئاسنگەر» و «زه حاك». كه وابوو: هەندى جار نۆستالوژىيە كى «روودراو» هەيە كه بەرھەمى ئەزموونى كەسى و بە كۆمەلە؛ جاروبارېش نۆستالوژىيە ك هەيە كه دروستكراو و مېژوو كرده، پېوھندى بە راگويزانەو هەيە. راگويزان يان راكيشانى پېشيانى دوور كه دەمانەھەويت بۆ نېو ئاسۆي فەرھەنگىي ئىستانى خۇمان بىانگوازينەو و لەگەل ئەزموونى پېوھزىوى خۇمان تىكھەلكيشيان بكەين. ئەمە كارىكە كە - سەرھەراي كە توار - «گېرانەو» جىيە جىيە دەكات.

مەبەست لەم كارە چىيە؟

ھەرھەك گوتمان «يادگە» لە «گېرانەو» دا فرچك دەگرېت. گېرانەو بە لای پۆل رېكۆرەو ئەوھندە گرنگە كە دەلې: «مېژوو برىتيە لە كۆمەلەك هەقايەت كە حەز دەكەن زانست بن». مەبەستى رېكۆر گالته كردن بە مېژوو نىيە، بەلكو مەبەستى نيشاندانى گرنگى «ھەقايەت» وەك چەشنىكى «گېرانەو» يە.

وا باوہ كە لە باسوخواسى نەتەوايەتى و ناسيوناليزمدا زاراوہى «نەتەوہەسازى» بە بەردەوامى بە كار دەھىترىت. بە لام دەبى ئەوھش بزائين «نەتەوہەسازى» پېويستى بە «قارەمانسازى»، «گېرانەوہەسازى» و «ھاوتەرىبىي ئەفسانە و مېژوو» ھەيە.

«قارەمان» بزويپنەرى مېژوو، «گېرانەو» سەقامگيركردنى «يادگە» يە كە پى بەپىي ئەوہ «ھاوتەرىبىي ئەفسانە و مېژوو» دېتە كايەوہ. ھىچ رووداويكى مېژوويى بەو شىوہە رووى نەداوہ كە دەگېردرېتەوہ!

لە چىرۆكىكى رىيالىستى لەبارەى «قارەمان» يكەوہ «كات» چر دەبىتەوہ، رووداوەكان ھەلدەبژىردرېن، چەقى سەرنج دەخريتە سەر «قارەمان»، دەوروبەر و ژىنگە لە زمانىكى ئەمروپىي و ئەفسانەيەكى لايەنگرانەدا تىكەل دەبن. «ناپليۆن بە سواری ئەسپەوہ»: واتاى ئەم دەربېرېنە لە ئاخەنەيدا رەنگە بۆ كەسىكى فەرەنسى بە واتاى كرنۆشى مېژوو بۆ قارەمان بىت. رەنگە لای ھىگل مەبەستەكە پېويستى مېژوو بە قارەمان بىت! روانگەى كابرأى فەرەنسى ھەستىكى سەر بلىندانەيە كە «قارەمان» ھەكى خۆى سواری ئەسپى مېژوو دەكات. «ناپليۆن» دەبىتە قارەمانى مېژوو!

شەرى گېرانەوہكان، شەرى نۆستالوژىيەكان دروست دەكات. نەتەوہى ژېردەستە تا ئەو كاتەى بتوانىت بەشدارى «شەرى گېرانەوہكان» بىت لەبەرانبەر نەتەوہى سەردەست

بهره‌نگاری دهنویخت.

هه‌ولێ نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌ست ئه‌وه‌یه نۆستالۆژیای خۆی به سه‌ر نۆستالۆژیای نه‌ته‌وه‌ی بنده‌ستدا سه‌پینت. «هاوبه‌شیتیی فهره‌ه‌نگی» یه‌کیک له‌و زاراوانه‌یه که چه‌شنی ته‌کنیک بۆ لابرڤنی له‌مپه‌ری یادگه‌ی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌ست به‌کار ده‌هینریت. ئه‌وه‌ی ده‌بیته هۆی توانده‌وه‌ی ناسنامه‌کان «جیاوازی» نییه، به‌لکو «لیکچوون». به‌بروای من ئه‌وه‌ی ده‌بیته هۆی توانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کان، «خالێ هاوبه‌ش». نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌ست له‌ جوگرافیا به‌کدا که داگیرێ کردووه، ده‌یه‌ه‌ویت سه‌ره‌تایه‌کی میژوویی بۆ جوگرافیا که‌ی دروست بکات. دروستکردنی «گیرانه‌وه» یه‌ک بۆ ده‌سپیکێ ژیاړیکێ ساخته سه‌ره‌تایه‌کی گونجاوه. دۆزینه‌وه‌ی ناویکی «میژوویی» بۆ راکیشانی سۆزی نه‌ته‌وه‌ی ژێرده‌سته کاریگه‌ری خۆی هه‌یه. به‌کاره‌یتانی چه‌مکی یه‌کسانی بۆ گه‌لی بنده‌ست و دروشمی براهه‌تی گه‌لان، داھینراوی ده‌ستی نه‌ته‌وه‌ی بانده‌سته نه‌ک بنده‌ست. دروستکردنی خالی هاوبه‌ش بۆ ئه‌وه نییه که دوو نه‌ته‌وه به‌ پیگه‌ی یه‌کسان بگهن. بۆ ئه‌وه‌ی «بیگانه» بیته به «ئاشنا»! په‌نابردن بۆ «ره‌سه‌نايه‌تی» ختوکه‌ی دلێ گه‌لانی میژوویی ده‌دات. ورووژاندنی «ره‌سه‌نايه‌تی» نۆستالۆژیایه‌کی فریودهر ده‌ئافریخت که نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌ست، ژێرده‌ست له‌ خشته ده‌بات! جیگورکی وشه‌کان میکانیزمی مه‌ترسیداره. به‌کاره‌یتانی ده‌سته‌واژه‌ی «کۆنترین نه‌ته‌وه» له‌جیی «نه‌ته‌وه‌ی میژوویی» یه‌کیک له‌م چاوبه‌ستانه‌یه. بۆ ئه‌وه‌ی که «نه‌ته‌وه‌یه‌کی میژوویی» بیت، ده‌بی «دیرین» بیت؛ به‌لام «کۆنبوون» به‌ مانای «هه‌بوونی میژوو» نییه. له‌ میژووییبووندا هه‌ندێ تاپیه‌تمه‌ندی هه‌ن که له «کۆنی» دا نین. «میژینه‌یی» کاتمه‌ندییه؛ ته‌نیا کاتمه‌ندی نییه به‌لکو شوینکاتپیشه. یاربکردن به‌م وشانه که هاوسۆزییه‌کی فریوده‌رانه دروست ده‌که‌ن، میکانیزمی ته‌لقینکردنی هاوبه‌شیتیه‌کی فهره‌ه‌نگی ساخته‌ن که ژێرده‌سته‌کان له‌ خشته ده‌بات. دانان به «میژوومه‌ندی» واته دانان به‌ خالیکی ده‌سپیک له‌ میژوودا. خالیکی که «من» له‌ویوه دیمه‌ نیو میژووه‌وه. با نموونه‌یه‌ک به‌یینه‌وه:

به سه‌ره‌ه‌لدانی «ده‌وله‌ت - نه‌ته‌وه» ی ئیرانی، هه‌میشه گوتراوه «کورد» کۆنترین و ره‌سه‌نترین گه‌لی جوگرافیا ی میژوویی ئیرانه!

به دانان به «کۆنترین» و «ره‌سه‌نترین»، «میژوویی بوونی کورد» به‌ فهرمی نه‌ناسینراوه. ده‌سپیکێ میژوویی ئه‌و ولاته‌ی که ناوی «ئیران» ی لیرا، به‌ ده‌وله‌تی «ماد» ده‌ست پیناکات، زیاتر له ۱۵۰ سالی میژوویی ئیران له‌ وانه‌ی میژوودا وه‌ک سه‌ره‌تایه‌کی کرچوکال و چه‌شنی میرنشین و جوړیک ده‌سه‌لاتی ناوچه‌یی باس ده‌کریت. سه‌ره‌تای میژوویی سیاسی ئه‌م ولاته میژوویییه، به «هه‌خامشیه‌کان» (ئه‌خمينيه‌کان) ده‌ست پیده‌کات. مه‌به‌ست

ئەو يەكە كورد لە «ژيار» بېيەش بکەن. بۆيە دەگوتريت: «كوردە كان بەشدارىيان کردوو» بەلام وشەي «هاوبەشى» بە کار ناهين. بەشيويەکی زارەکی بۆ راکيشانى سۆزی کورد، جاروبار «هاوبەشى» بە کار دەهين، بەلام بە نووسراو ئەم وشەيە هيچکات بە کار نەهاتوو!

ئەم گيرانەو مېژوو يە، لە قوتابخانەو تا خویندنی بالا پاتەوپات دەبيتەو. مندالینکی کورد دەبی لەگەل ئەم «گيرانەو» بەدا چەنگەوباز بيیت. هاوکات راگەياندن و دیکۆميتتاریي مېژووي و تويزينهوي که له که کراوی تويزه رانی نەتەوي سەردەست لە برەودان بەم «گيرانەو» يە دەرفەت بە ژێردەستە نادەن بير بکاتەو! هاوکات پەنابردن بۆ «ئەفسانە و شانامەکان» هاوتەريي مېژوو سازی «پيش مېژوو» يە ک دروست دەکەن. بەم «پيش مېژوو» يە «بەدەرکاتی» و «کاتمەندی» لە تەنيشت يەکەو دادەنين، هەرچەند تیکەلی مېژووی ناکەن، بەلام بەرادەي مېژوو گرنگيي پیدەدەن؛ بۆ نمونە: شانامەي فيردەوسي.

هەنگاوه کانی سړينهوه:

۱. هەنگاوی يەكەمی جیگۆرکيي یادگەي مېژووي گەلی بندەست، بە دەسکاریي گيرانەو و سړينهوي سەرەتا مېژوويەکان و شاردنەوي سەرچاوه کانی تیکبەستی مېژوو و ژيانی فەرهنگيي ژێردەستەکان دەست پیدەکات.

۲. فریدانە دەرهوي مېژوو و پەراویزخستن و قەدەغەکردنی زمان و فەرهنگ و ئەدەبیاتی زارەکی و نووسراوی گەلی ژێردەستە و شاردنەوي شویئەوارە مېژوويەکان یان چەواشە کردنیان.

۳- شیواندی سیمای قارەمانان و شۆرشگيران بەوي که گوايه نۆکەری دوزمان و کۆلۆنیالیزم بوون و بە فیتی ئەوان هەلسوکەوتیان کردوو؛ واتە دابراودی قارەمان لە کۆمەلگەي خۆلاتی و فەرهنگی نەتەوي داگيرکراو. ئەم کارە لەبارەي ريبه رانی سیاسیی کورد لە هەموو بەشەکانی کوردستاندا کراو. لەبارەي «شیخ سەعیدی پیران»، «سمايل ئاغای شکاک (سمکۆ)»، «قازی محەمەد و... هتد بەشيويەکی سیستماتیک ئەم سیاسەتە پەپەرە کراو. بۆ نمونە تاوانی هەموویان «خستنه مەترسیي يە کپارچەيی خاکی ولات» بوو. ئەمە تاوانیکە لە بواری «ئاسایشی نەتەويی ولات» که رینگە بۆ ئەو خۆش دەکات مافخوای و داواکاریي نەتەوي ژێردەستە پشتگوئی بخريت. ئەم تاوانە سەرەتایە که بۆ «گفتوگۆنەکردن». بەم بیانوو «داگيرکەر» دانوستان لەگەل «جیاییخووزان» رەت دەکاتەو و «ناشتی» پەک

دەخات. بەم شىۋەيە «دۆخى ئاۋارتە» بەردەوام دەيىت.

۴- سووكايە تىيىكردن و سووكسارى:

بۇ سېرېنەۋەي نۇستالۆزىيە خۆيى و سەپاندنى نۇستالۆزىيە بىگانە، دەيى «شىۋەي ژيان» نەتەۋەي ژېردەستە سووك بىكەيت. «شىۋەي ژيان»، بىر تىيە لەو ژيانەي كە لە ئاسۆي فەرھەنگى كۆمەلەيە تىدا پەپرەو دەكرىت؛ سىستىمى خۇراك، دابودەستور، سىماي دىندارى و بارى رۆخى و پوۋچەلان (خرافە) و پىۋەندىي خىزمەتەي و جىقاي و ... ھتد. ھىزى سووكسارى (حقارت) لەۋەدايە كە لە نىۋەۋە «كەسايە تىيە فەرھەنگى» دەرووخىتتە. ھەستىكردن بە سووكى و خۆبەكەمزانى وردە وردە ھەستى «شانازى» كال دەكاتەۋە. پەلاماردانى سىمبۆلەكان، كەسايە تىيەكان، زمان، دابونەرىت، جلوبەرگ و تەنانەت گالئەكردن بە سىستىمى خۇراك، ھەموو ئەو ژيانەي كە بردوومانەتەسەر بە بىسوود و گالئەجارانە لەقەلەم دەدات و وردە وردە نىرخى بىرەۋەر پىيەكانمان كە پەپوۋەستە بە ژىنگەكەمانەۋە دەخاتە ژېر پىسارەۋە. دروستىكردى نوكتە و زالكردى رۆخى تەنز، وامان لىدەكات ھىچ شىتېك بە رۇدى ۋەرنەگرىن. دەسبردن بۇ ھەموو روۋبەر و پانتايەكى پىرۇز و رووشاندنى كەرامەتەي خۆت بە زمانى «تەنز» بە ناۋى «پەخنە» ۋە لە بارى دەرووناسانەۋە ئامانجى تەكنىكىكە كە دەتوانىن بە «خۆۋىرانىكردن» ناۋدىرى بىكەين. تراژىديايەك كە بە كۆمىدىيا دەربىردىت، زۆر مەترسىدارتەرە لە كۆمىدىيايەك كە بە تراژىديا دەردەبىردىت. چۈنكە تراژىديا دىۋىكى دىكەي كۆمىدىيايە، بەلام كۆمىدىيا دىۋىكى دىكەي تراژىديا نىيە!

كەسېك كە دەلى: «ئەي ۋەتەن مەفتوونى تۆنىم و نامھەۋىت شىۋەتم بىر بىكەۋىتەۋە...» توۋشى «خۆۋىرانىكردن» بوۋە!

«خۆۋىرانىكردن» دوايىن ئامانجى ھەموو داگىركارى و كۆلۇنيالىزىمىكە. داگىركردنى رۆخى ژېردەستەكان و بەكۆيلەكردىيان و فرىدانى نۇستالۆزىيە خۆيى و ھەلگرتەۋەي نۇستالۆزىيە داگىركەر، دوايىن ۋىستىگەي تۈاندنەۋەيە. سېرېنەۋەي «شىۋەي ژيانى جىقاي و فەرھەنگى» دەيىتە ھۆي سېرېنەۋەي نۇستالۆزىيە خۆيى. ئەگەر ۋاز لە «شىۋەي ژيان» مان بەيىن، ۋەك ئەۋەيە ۋازمان لە مىراتىك ھىنايىت كە بۇمان گۈزاراۋەتەۋە. ۋازھىتان لە «چىشت و شىۋازى چىشلىتان» ۋازھىتان لە چىزى ئەزمونىكرامى خۇراكىكە كە لانىكەم لە ئەدەبى فۇلكلۇردا رەنگى داۋەتەۋە. شىۋەكانى بەرھەمھىتانى خۇراك، بەشىكە لە چەشەي ھونەرىي ئىمە. «خۇراك» لە خاك و ئاژەلەۋە دەگۈزىتەۋە؛ لە پىقارۇپەكى بەرھەمھىتاندا بە تەكنىكەكانى «پوختەكردن» ئامادە دەكرىت، دەست و زەين لەگەلىدا رادىن، لە ھەرەۋەزدا ۋەبىر دەھىزىتەۋە و لە گۇرانىدا رەنگ دەداتەۋە!

گالته به زمان و شېوه زار، گالته به جلو به رگ، گالته به رهنگى پيىست و سه روسيما و شېوازه كانى هه لسوكه وت، گالته كردن به لادىييون، شه ره جنيوى گوندى و شارى، گالته كردن به پيشه كان، گالته كردن به ئه ده بيات، گالته كردن به زه ماوه ند و هه لپه ركى و سه يران و شېوازه كانى ده برپىنى شادى و ... هتد، ته كنيكه كانى «خوويړان كردن» ن كه ده بى به زمانى ته نز و نوكنه بازى ده برپرديږن. «نوكنه بازى» و «ته نز» له نيگاي ئه هر يمه نيى كابرلى وردىينه وه سه ره له ده دن و به هه له شه يى ده كه ونه سه ر زارى خه لك. «پيكنه ين» رڅو خى به ره نگار بوونه وه ده كوژيټ، له بهر چيژنيكى گه مژانه كه هه يه تي «خودئاگا» سر ده كات و بو خوشرابوردن پاته وپات ده بيته وه! ته نيا پاش بير كردنه وه يه كي زوره كه ده توانين له و زه هرى سوو كايه تيبه تيبگه ين كه به «پيكنه ين» ده رده برديټ! نوكنه دروست كردن (جوگ) له سه ر گه لان - به شېوه يه كي نه خشه بو كي شراو - بو ئه وه يه كه «ژېرده سته كان» خويان پاته وپاتى بكنه وه و بى ئه وه ي ئاگايان لىبيت پيى خوشه بين!

دوم و قه ره جه كان، شېته كان، ده روزه كهران و كريكاران راده هيترين خويشيان به و گه پوگالته و تيتالليانه پيكنه نن كه بويان هه لده به سترىت و ورده ورده رادين بو هه له هاتن له چاره نووسى سه ختى ژيانين خويان بكنه به بابه تي تيروتوانج و گه پوگالته و به خويان رابويړن و بينه مايه ي رابوردنى كه سانى ده ورو به ريان! وه ك ئه وه يه كويله بو خو پاراستن له قامچيى ئاغا كه ي خوى بكات به ليووك!

ئهم ديارده يه، ديارده يه كي ميژينه و له نيو كومه لگه كاندا به شېوه ي جياواز باو بووه. به لام كاتيگ ده كه ويته نيو پرژه ي سياسه تي فرهه نكيى نه ته وه ي سه رده ست له ريگه ي راگه ياندى بيستراو و بينراوه وه په يره وه ده كرېت. «رؤژنامه» گالته به «قه ره جه كان» ده كات و داواى گوراني ئه و «شېوه ي ژيان» ه ده كات و ده ولت به ته يار كردنى «راى گشتى» له نيو سنوره كاندا نيسته جييان ده كات و ئه و «شېوه ي ژيان» ه يان ده گورېت. كيشه كه له وه دايه پاش نيسته جييون، پيشينه ي «قه ره جيون» وه ك ناسنامه يه ك ده بيت به مايه ي گالته پيكردن و به ره به ره خاوه ن ناسنامه به وه قايل ده بيت ئه و ناسنامه يه فرى بدات و خوى بيت به كابرليه كي رفته ستور به رانه ر به «قه ره جه كان». وه ك ئه و كورده ي كه له بهر گرېي خو به كه مزاني ده بيت به «تورك»، «عه رب» يان «فارس» يكي فاشيست و داواى قه ده غه كردنى زمانى خوى ده كات! هه ر كاتيگ «زورينه» يه ك له سه ر «به ها» يه ك ريگ ده كه ويټ، يان «كه مينه» يه ك ده روه ست به سيستم يكي «به هادانان» ده كات يان ده يخاته ده روه ي سيستمى «به هادانان» ي خو يه وه و به م چه شنه «كه مينه» دوو ريگه ي له پيشه: يان تاييه تمه ندى خوى ده پاريزيټ، يان ده بيت به ملكه چي زورينه يه ك و هه ندى جار له زورينه كه يش په رگيرتر ده بيت. «خوويړان كردن» ليره دا خودمالينه له ناسنامه يه ك كه

له بهر نكۆللی زۆرینه لهو ناسنامهیه، دهیهه ویت دانپیانانی ئەوانی دیکه وهربگریت؛ نه ک له ریگه‌ی سه‌لماندنی جیاوازییه‌که‌ی، به‌لکو بۆ «سه‌لماندنی بوون به ئەوی دیکه». سرینه‌وه‌ی «پیشینه» کاردانه‌وه‌ی رۆحی ملکه‌چه.

که‌سێک که دهرفته‌کانت لیده‌ستینیتته‌وه و پاشان داوای گه‌شه‌کردنت لیده‌کات، هه‌ر ئەو که‌سه‌یه که دهرفته به‌گه‌شه‌ی خۆی ده‌دات و مه‌ودا - جیاوازیی خۆی بۆ زالبوون به‌کار ده‌هینیت. به‌م مانایه که گه‌شه‌ی فهره‌ه‌نگی ئەو ده‌بیتته‌ مایه‌ی به‌هێزبوونی وێژمانی (دیسکۆرس) ئەو و به‌هێزبوونی «وێژمان»‌ی تاک‌لایه‌نه‌ بنه‌ستی دیالکتیکه. واته‌ ئاستی فاکتۆلۆژی «من» بۆ سه‌لماندنی خۆم داده‌له‌نگیت. چونکه‌ خاله‌ لاوازه‌کانی فهره‌ه‌نگ، له‌ ره‌وتی گه‌نگه‌شه‌دا ده‌بنه‌ مایه‌ی به‌خۆداشکانه‌وه که سه‌رچاوه‌که‌ی له‌ نه‌مانی فاکت و به‌لگه‌دایه. «لالبوون» له‌ گفتوگۆدا ده‌بیتته‌ هۆی «بیده‌نگی» و بیده‌نگی ریگه به‌ «بالاده‌ستی» ده‌دات.

ئه‌گه‌ر «لالبوون» بیه‌تته‌ مایه‌ی کاردانه‌وه‌ی شیتانه و تیکدان، وینای فهره‌ه‌نگی ده‌مارگیرانه و سه‌ره‌تایی به‌سه‌رتدا ده‌سه‌پینریت؛ ئه‌گه‌ریش «بیده‌نگی» لێیکه‌ویتته‌وه «دانان» به‌ بالاده‌ستی فهره‌ه‌نگی زال «به‌خۆداشکانه‌وه»‌ی فهره‌ه‌نگی خۆلاتیی به‌دوادا دیت. ئەمه ته‌له‌زگه‌ی فهره‌ه‌نگی ژێرده‌سته‌یه که له‌ به‌ر ئەوه‌ی ناتوانیت زمان و فهره‌ه‌نگی خۆی ریک بخت، تووشی «قه‌یرانی وێژمان(دیسکۆرس)» ده‌بیت.

«خۆراناندن» به‌و جۆره‌ی که «ئەوی دیکه» ده‌یخوازیت، ژێرده‌سته‌ راده‌هینیت خۆی له «ئەوی دیکه» نزیك بکاته‌وه. ئه‌گه‌ر وه‌رگرتی «دانپیانان»‌ی «ئەوی دیکه» به‌وه‌ بیت که خۆمان بکه‌ین به «ئەوی دیکه»، له‌و ده‌مه‌دا خۆمان ده‌دۆرینین. ئەم ته‌کنیکه‌ ده‌روونییه که ناچار ده‌کری به‌ سرینه‌وه‌ی خۆت پیگه‌ی فهره‌ه‌نگی «ئەوی دیکه» وه‌ده‌ست به‌یتیت، «خۆپیرانکردن» ه که هه‌یچکات ناگات به «دانپیانان»‌ی ئەوی دیکه. چونکه‌ له‌و ده‌مه‌دا «خۆ»‌یه‌ک نه‌ماوه‌ تا «ئەو» دانی پێ بنیت. «دانپیانان» به‌ بێ پاراستنی مه‌ودا - جیاوازی هه‌یچ نرخیکی نییه. کاتیک ده‌بی به‌ه‌شیک له «ئەوی دیکه» ئەو وه‌ک به‌شیک له‌ خۆی وه‌رت ده‌گریت نه‌ک «رکابه‌ر» یان «هه‌بووی باشارگر».

«داگیرکه‌ر» بۆ پاراستنی بالاده‌ستی خۆی، له‌ په‌نای «تونده‌هیز» که بریتیه‌ له‌ هه‌یزی سه‌ربازی و پۆلیس و دامه‌زراره‌کانی هه‌والگری چوارچۆیه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆی به‌ پشتیوانی «ده‌ستوور» و «یاساکان» به‌گوێره‌ی «ئایدیۆلۆژیای سیاسی» خۆی ده‌پارزیت. له‌م چوارچۆیه‌یه‌دا «ئاسایشی نه‌ته‌وه‌یی» و «یه‌که‌پارچه‌یی خاکی ولات، ده‌کات به‌ «تابۆ»‌یه‌ک

به مه بهستی هیشتنه وهی دهسه لاتی سیاسی خوی.

«نهرمه هیز»، ئه وه هیزه یه که روخساری توندوتیژی «تونده هیز» دهشاریته وه. راگه یاندن، هونه ر و ئه ده بیات و ته نانه ت ئه وه کالایانه ی که له باری جوانیناسانه وه بیره وه ربیه ک دروست ده که ن و چیژیکی له مه لاشوومان ده گیرن، ده توانن به شیک له نۆستالوژیامان داگیر بکه ن.

«هونه ری نواندن»، ههر له مندالییه وه به شیکه له «یادگه ی وینه یی» ئیمه؛ ئه م یادگه یه له زهینی مندالدا زوو ده چه سیپت. بمانه وه ییت یان نا، سیستمی سیاسی به زنامه ی خوی به شیوه یه ک له شیوه کان نه ک ته نیا له سیستمی پهروه رده دا به لکو له «دهنگ و رهنگ» و میدیای خویدا جی ده کاته وه. ته نانه ت دیمۆکراتترین سیستمه کانی جیهانی ئه مپرویش له باری رهنگدانه وه ی نیوه رۆکه جیاوازه کانی راگه یاندن هه لوپستیان هه یه و حه ز ده که ن سنوورداری بکه ن. بۆ نمونه هه ستیاری ئه مریکا به «تیکتوکی» چینی!

له ریژیمه تۆتالیته ره کاندای دۆخه که زۆر جیاوازه تره. دهنگ و رهنگی جیاواز، بواری سه ره له دانی نییه یان زۆر که مه. یه ک جوړ روانگه ده سه پینریت، فۆبیای دزه کردنی زانیاری له م سیستمانه دا له وه پهری خۆیدا یه؛ سانسۆر وه ک چاودیژی نیوه رۆکی هونه ر و ئه ده بیات میکانیزمیکه بۆ زالکردنی «ویژمان» (دیسکۆرس) ی ریژیمی سیاسی.

«وینه» زیاتر له «قسه» له یادگه ی درێژخایه ندا ده مینیتته وه؛ به لام پاته وه پاتی وینه کاریگه ربیه که ی که متر ده کاته وه؛ به لام به پیچه وانه وه «قسه» درهنگتر کاریگه ربی داده نیت، به لام پاته وه پاتبوونه وه ی «قسه» رهنگه هه لکراندنی مانای نوئی لیکه وینه وه!

به لام کاریگه ربی وینه له ته مه نی مندالی و لاویتیدا به هیزه تره: سه ره تا کانی دروستبوونی یادگه له مندالیدا هاوپیته وای سه ره تا ی «فیربوون» ه. ههر بۆیه «وینه» بۆ «فیربوون» کاریگه رتره. بۆ نمونه وینه ی «مار» زووتر له رینووسی «مار» له زهیندا ده چه سیپت.

«دهنگ» و «گۆته» له «وشه» و «رسته» دا په پیره وه ی له ریسای «وینه» و «وینا» ده که ن. «دهنگ» و «رهنگ» له زهینی مرۆفدا پیوه ندیه کی ئاویته یی دروست ده که ن که ئه م پیوه ندیه ده بیته هۆی په یکالی بینراو و بیستراو، له پرۆسه یه کی کیشکردنی وینا ییدا به «مانا کیشه کی» (تداعی معانی) ده گات. بۆیه به بی «مانا کیشه کی»، یادگه سه قام ناگریت. جه ختکردن له سه ر «هونه ری نواندن» له بانگه شه و پرۆپاگه ندا بۆ ئه وه یه که رووبه ری «یادگه ی وینه یی» ئه وه نده له سه ر زهین که له که بیته که هه دای «بیرکردنه وه» نه دات؛ چونکه به بی مه وداگرتن له «رووداو» ده رفه تی بیرکردنه وه ناره خسیت.

ئامانجی پروپاگه‌ندا دروستکردنی جمکوتی ده‌نگی یان ژاوه‌ژاوه. ده‌نگ و وینه‌ی په‌یتاپه‌یتا بۆ ئه‌وه‌یه مه‌ودایه‌ک بۆ بیرکردنه‌وه نه‌مینیتته‌وه. ته‌یارکردنی کۆمه‌لانی خه‌لک بۆ پشتگیری سیاسه‌تی فه‌رمی و کپکردنی ده‌نگی نارازی، ده‌رفه‌ت به‌ تیرۆری که‌سایه‌تی نارازی و په‌خه‌گران ده‌دات.

«ته‌له‌فیزیۆن» پروپاگه‌ندا له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ و ژاوه‌ژاوه‌وه ده‌کات به‌ «جمکوتی وینه‌یی» واته‌ قه‌ره‌بالغیی «زار» ده‌گوازیتته‌وه بۆ «چاو»! کاریگه‌ری ته‌له‌فیزیۆن له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا سه‌رسوره‌ین بووه؛ ته‌له‌فیزیۆن توانیویه‌تی تیکرای هونه‌ره‌کانی نواندن له‌ خۆیدا کۆ بکاته‌وه. «گه‌مژه‌په‌روه‌ری ته‌له‌فیزیۆن» به‌ گوته‌ی کارل پۆپه‌ر، زیاتر له‌ هه‌موو راگه‌یه‌نیک‌ی دیکه‌ خزمه‌تی به‌ سیستمی سیاسی کردووه. ته‌له‌فیزیۆن «فه‌زای سورریال»ی نیو هونه‌ر و شانۆ و نیگارکیشی و ئه‌ده‌بیاتی فانتزیک‌ی به‌تیکرا داگیر کرد. به‌و مانایه‌ی که‌ ته‌له‌فیزیۆن رییازیکی دیاریکراو نه‌بوو، مانیفیست نه‌بوو، جه‌رگه‌یه‌کی رووناکبیری نه‌بوو؛ ته‌له‌فیزیۆن هه‌مان به‌نامه‌ بوو. ته‌له‌فیزیۆن داگیرکه‌ری کاتژمیره‌کان بوو. «ته‌له‌فیزیۆن» وه‌ک «رپیک‌خراوی نه‌ته‌وه‌یه‌ کگرتووه‌کان» نوینه‌ری «ده‌وله‌تان» بوو نه‌ک «نه‌ته‌وه‌کان».

تەلەڧىزىيۆن «جادوو»
نەكى «ھەقىقەت»!

تەلەڧىزىيۆن «جادوو» نەك دەڧىقەت!

جىيەھانى كۆن «چراي عەلئەددىن»ى ھەبوو؛ جىيەھانى جادوو، جىيەھانى ئاواتە دوورەدستە كان، جىيەھانى ئەفسانە كان: دىيۆكى خزمەتكار كە دە كەوتە خزمەتى خاوەنى چراكە. ھىچ مەڧىكى سەدە كۆنە كان نەبوو بە خاوەنى وەھا دىيۆك، بەلام دەتوانىن بلىن لە خەيالى كۆمەلانى خەلكى ساويلكەدا ئەم چرايە ھەزاران كاتزمىرى لە «گىرئانەو»دا بۆ خۆى تەرخان كرد!

- تەلەڧىزىيۆن، «قتووى جادوو»، لە جىيەھانى مودىرندا.

كارتون، ئەنیمەيشن، فىلمى سىنەمايى. زنجىرەى تەلەڧىزىيۆنى، دىكۆمىنتارى (بە ھەموو جۆرە كانىيەو)، ھەوالە كان، شەڧەى سىياسەت و ئابورى و ڧەرھەنگ، گەڧتوگۆ و گەنگەشە و مشتومرى ئاراستە و ئايدىيۆلۇژيا جياوازە كان و رىكلام؛ ھەموو ئەمانە كارى تەلەڧىزىيۆن.

كەسىك كە لە رۆژگارى «چىرۆكانى بەرئاگردان» دەژيا، قارەمانە كانى لە گىرئانەوھى ھەڧايە تىيژدا وپنا دە كرد. ئەو، لە جىيەھانى خەيالىي دىوان و جنۆكان و پەرييە كاندا دەژيا؛ خەيالىيى خۆولتايانە، قەتسىي ژىنگەى سادەى گوندى و ئاغەواتى. ئەو لە ژىنگەى كشتوكاليدا دەيتوانى «كۆولەكەى رۆح» وەك ھەبوويەكى خەيالىي بەھۆنيتەوھ. يارەكەى بكات بە «كۆولەكەى رۆح». لەبەر ترس و چىژى خۆترساندن وىناى «كانى جنۆكان» پەھژىنيت؛ پەى بە جوانىناسىي ترس ببات!

ئەم چىرۆكانە زارەكىيانە دەھۆنرانەوھ، دەچنران و لە ھەمان ژىنگەدا دەگوترانەوھ. خەيالىي رۈون، قارەمانى دەسكردى خۆمالى، سەروشتى ئاشنا و زمانى بىگىرىي گىرئانەوھ كە تا ئەو كات تووشى وەسفى دەروونسانەى كەسايەتتىي رۆمانى مودىر نەبوو!

ئىمە لە سەردەمى «تەلەڧىزىيۆن»دا لە داىك بووين. لانىكەم لە نيەى دووھى سەدەى بىستەم ھەموو مالا كوردىك تەلەڧىزىيۆنىكى لە مالاوھ ھەبوو. كەسانىك كە يەكەمجار لەم تەلەڧىزىيۆنە دەركەوتن، سەرودەسما و رانگ و چۆخە و جامانە و سۆرانى و كلاشيان نەبوو. زۆربەيان «سەررۈوت» بوون، زمانيان كوردى نەبوو، «شىۈھى ژيان»يان ئاشنا نەبوو. سەمايان دە كرد، بەلام ھەلپەركىيان نەبوو. لە شارىكدا دەژيان كە خانوبەرە و تەلارسازىيان جياواز بوو... سىستىمى خۆراكى جياواز، شىۋازى ئاخاوتتى سەيروسەمەرە كە لە بارى نىشانەناسىيەوھ لە گەل نىشانەناسىي ھەلسوكەوتى زمانىدا نەدەگونجا (وەك:

جووله‌ی جیاوازی ده‌ست و ده‌موچاو و به‌گشتی جووله‌کانی له‌ش). یه‌که‌مجار بوو ئەم مروّقه ژێرده‌سته‌یه، له‌ریگه‌ی مروّقیکی سه‌رده‌سته‌وه ده‌خرایه به‌رده‌م جیهانیکی مودێرنه‌وه که خۆی هه‌لینه‌بژاردبوو و ده‌وله‌تیک سیاسه‌تی ئەم ته‌له‌فیزیۆنه‌ی داده‌رشت که ده‌وله‌تی ئەم مروّقه نییه و ته‌نیا له‌و سنوورانه‌دا ده‌ژی که ئەو ده‌وله‌ته به‌سه‌ریدا زاله. به‌چاری ناچاری ئەم «قتووی جادوو»ه تیکه‌ل به‌ژیانی ئیمه‌ بوو. یه‌که‌مجار بوو که به‌رگویی ناگردان جیی خۆی بو «کارتۆن» چۆل کرد. چیرۆکیک که وینه‌بزواو (ئه‌نیمه‌یشن) بوو، قاره‌مانی شووتیله‌سه‌ری قه‌زه‌ردی چاوشین، ته‌نافیازی ده‌کرد!

مه‌به‌ستی من لێره‌دا، باسکردن له‌ سوود و زیانی ته‌له‌فیزیۆن نییه؛ مه‌به‌ست کاریگه‌رییه‌که که له‌سه‌ر شیوه‌کانی بینین و بیستن و به‌گشتی «گێڕانه‌وه» دایده‌نیته. هه‌له‌ته‌ سووده‌کانی ته‌له‌فیزیۆنی بیگانه‌ی زال بو نه‌ته‌وه‌ی ژێرده‌سته له‌ زیانه‌کانی که‌مترن. بو نموونه: کۆلۆنیالیزمی فه‌ره‌نسی له‌گه‌ل خۆیدا، چاپخانه‌ده‌بات بو میسر و جه‌زایر، به‌لام باش یان خراب ده‌یه‌ه‌ویت «شیوه‌ی ژیان»ی خۆی به‌پینیت. ئیمه‌ ده‌توانین له‌ سووده‌کانی کۆلۆنیالیزمی نه‌ورووپاییش بدوین. به‌لام ئاشکرایه که ئەو «له‌خۆنامووبون»ه‌ی که کۆلۆنیالیزم به‌سه‌ر ژێرده‌سته‌کاندا ده‌یه‌پینیت نکۆلی لێناکریت. «چاپخانه» بووه‌ هۆی گه‌شه‌ی فراوانی زانیاری گشتی، به‌ری‌نکردنه‌وه‌ی جیهانی زه‌ینی مروّق و کرانه‌وه به‌رووی جیهاندا. ئەده‌بیاتی گه‌لانی به‌ ئیمه‌ ناساند و زانسته‌ جیاوازه‌کانی بو ئیمه‌ روون کردوه. خۆینه‌ر ده‌کرێ هه‌موو ئەم سوودانه‌ بژمیریت. به‌لام جه‌ختی من له‌سه‌ر «شیوه‌ی ژیان» بو ئەوه‌یه که بلیم، جیهانی خۆولاتیی مروّقی ژێرده‌سته له‌ به‌رته‌سکیی خۆیدا مایه‌وه، ئەم جیهانه به‌و زمانه ناوچه‌ییه و به‌و هونه‌ره سه‌ره‌تایی و به‌و پیشه‌گه‌رییه سنوورداره‌وه نه‌یده‌توانی ده‌روستی ئەو هه‌موو رووبه‌ره به‌رفراوانه‌ بیته که تیی که‌وتبوو؛ زمان، ئەده‌بی خۆولاتی و هونه‌ر و سیستمی خۆراک و پیشه‌گه‌رییه‌که‌ی خرابووه په‌راویزه‌وه. پیی ده‌گوترا ده‌بی ئەو «شیوه‌ی ژیان»ه وه‌لا بنیته. هه‌روه‌ک له‌ به‌رای ئه‌م وتاره‌دا هاتوه، «داگیرکراو» له‌گه‌ل «داگیرکه‌ر»دا نه‌که‌وته نیو گه‌فتوگۆی فه‌ره‌نگییه‌وه تا له‌نیوان هه‌ردووکه فه‌ره‌نگدا «ده‌قئاویزان»یک به‌خسیت. ئەگه‌ر له «کۆلۆنیالیزم»ی ئەورووپیدا هه‌ناسه‌یه‌ک به‌ ناوچه کۆلۆنیاله‌کان درا تا زمان و ئەده‌بیان بپارێزن و به‌ زمانی خۆیان بخوینن و خاوه‌نی راگه‌یاندنی خۆیان بن، ده‌وله‌تانی داگیرکه‌ری ولاتی ئیمه‌ (کوردستان) له‌ ده‌وله‌ت - نه‌ته‌وه‌که‌یاندان رێزیان له «شیوه‌ی ژیان»ی ئیمه‌ نه‌گرت و له‌گه‌لمان نه‌که‌وته گه‌فتوگۆ. ئەگه‌ر شتیکی باشیشیان هینابیتته نیو ژبانی ئیمه‌وه ته‌نیا به‌ مه‌به‌ستی «جیگۆرکی» بووه؛ به‌و واتایه‌ی که که‌رسته‌یه‌کی مودێرن جیی که‌رسته‌یه‌کی خۆمالی له‌ق کردوه. مه‌به‌ستمه بلیم که «شیوه‌ی ژیان» کارکردی خۆی هه‌یه؛ که‌رسته‌یه‌ک که دروست ده‌کریت، به‌ره‌میکی لیده‌که‌وتنه‌وه که له‌ شیوازیکی به‌ره‌مه‌یتاندا ره‌خساوه. «شیوازی به‌ره‌مه‌یتان» له‌ فه‌ره‌نگیکدا به‌نده به‌ روانگه‌یه‌که‌وه

كه ئەو جفاكه لەمەر بەرھەمھێنان و ژینگەوھەھەتە. دەبێ ئەو جفاكه لە رەوتی «كار»دا، لە كەموكوورپی بەرھەمھێنانەكەى خۆی تییگات. بۆ نموونە ھەر كەرستەكە یەك كشتوكالی دەبێ لە گەل جەستەى «جووتیار»دا ھەماھەنگ بێت. ئەم جووتیارە لە ژینگە یەكدا دەژی كە بەژن و بالای نیونجیكى دیاریكراوى ھەبە، دەبێ دەست و قاچی لە گەل كەرستەكەدا ھەماھەنگ بێت. چونكە تەكنیکی كاری جەستەیی پێوھەندیی بە توانست و ھیز و سنووری خۆگونجاندنی جەستەى مەزەھە ھەبە. لە گەل ئەوھەدا، كەرستە یەكەى خۆمالی لە رەوتی «كار»دا وینای فەرھەنگی خۆی ھەبە، مێژینەى ھەبە، لەنیو ئەدەب و ھونەری زارەكیدا جینگەى ھەبە، كە وابوو لە «گێرناوھە»دا ھەتتەشى ھەبە. ھەر بۆیە دەتوانین بپێژن لە نۆستالوژىي ئێمەدا داس و پیمەرە و پاچ و زەنگەن و تەشى و جۆلایی و... ھتد «رەوتی كار»ی ئێمە نیشان دەدەن كە بەشێك لە شیوھى ژيانمان.

لەنەكاو تێكراى ئەم «شیوھى ژيان»ەى داگيركراو لە تەلەفیزیۆندا ون دەكریت، ھەر بەو جۆرەى كە لە ژيانى كەتوارەكی جفاكى داگيركراودا دەسپەردتەوھە. «شیوھى ژيان»ى داگيركەر بەشیوھەكی وینەیی لە چاومان دەچەقیت تا ناچار بە «لەسایكردنەوھە»مان بكات. مەبەست ئەوھە «رەوتی كار»ى جفاكى داگيركراو بگۆردریت تا «شیوھى بەرھەمھێنانیشی بگۆردریت. ناوی كەرستەكان دەگۆردریت، كاركرديان نامینیت تا وردە وردە فەرامۆش بكرین. ھەموو شتیك ھەك دەزگایەكی زەبەلاحی «تواندەوھە(ئاسیمیلیاسیۆن)» ھەگەر دەخریت. دەسكاریی «گێرناوھە»كان بكە تا «شیوھى ژيان»ەكان بگۆردریت!

ئاراستەكردنی «رای گشتی» یەكێك لە ئەركەكانى راگەیانندنە. بەلام ئەم ئەركە لەو ولاتانەى كە چەند نەتەوھەك تیبدا دەچەوسپنەوھە شیوھەكی دیکە بەخۆوھە دەگریت. بۆ نموونە، لە سیاسەتى فەرھەنگی دەولەتێكى تۆتالیتاردا كە سیاسەتى تواندەوھە وپرای «توندەھیز» لە «نەرمەھیز»یشدا پەپەرە دەكریت، ژێردەستەى مافخواز بە چ ناویك ناو دەنریت؟ لە سەردەمى كۆندا كوردەكان بە «نەوھى جنۆكە»، «كەللەرەق» و «ھۆف و دژندە» دەناسپێران... لە سیاسەتى دەولەت - نەتەوھەكانى ناوچەكەدا كورد بە «توركى كیوى» و «سەرپر» و لەم دوایانەش «تیرۆریست» و جیاییخواز» لەقەلم دەدران. لە سینەما و درامادا جارنەجاری دوو كەس دەكەونە دوو بەرھەى دژبە یەك كە ھەردووکیان «كورد»ن. یەكێك سەر بە دەولەت و پیاوی باش، ئەوى دیکە «تیرۆریست» یان «چەتە». ھەرۆھە! لەم دوایانەشدا «كۆلەر»!

لە سینەما و درامادا ژێردەستەكان «قارەمان»ى خۆیان نابینن، قارەمانیان بۆ دادەتاشریت. ھیچكام لەو «قارەمان»انەى كە لە چیرۆكى بەرگویی ئاگردان یان رووداوھە مێژووییەكاندا ژێردەستە ھەبەتە، دەرنەكەوت. ئەفسانەكانى ون دەبن و فەرامۆش دەكرین. جیگۆرکیی

قاره‌مانی بیگانه له‌گه‌ل قاره‌مانی خوویی پرووده‌دات. ئە‌گەر ئە‌ندامییکی نه‌ته‌وه‌ی ژێ‌رده‌سته له‌ دیمه‌نیکی فیلمی‌کدا ده‌ریکه‌وێت، وه‌ک «گه‌مژه» یان «تیک‌ده‌ر»، راسته‌وخۆ یان ناراسته‌وخۆ» نیشان ده‌دری‌ت تا له‌ خه‌یالی دا‌گیرکراواندا «وینای قاره‌مان» دروست نه‌کات. جاروبار کابرایه‌کی «نوکه‌باز» له‌ به‌رنامه‌یه‌کدا به‌ ته‌وس و پلاره‌وه‌ گالته‌ به‌ سیمبۆلیک ده‌کات که‌ چاو و گوویی ژێ‌رده‌سته‌کان ده‌یناسنه‌وه. ئامانج ئە‌وه‌یه‌ ئە‌گەر له‌ سووچی زه‌ینی داماو‌ی ئە‌م داماو‌انه‌دا شتی‌ک بۆ‌ شانازی ماوه‌ته‌وه‌ به‌ر پلاری پیکه‌نین بکه‌وێت. ئامانجه‌که‌ هه‌روه‌ک پێشتر با‌سم کرد «به‌خۆ‌داش‌کانه‌وه» یه‌ تا‌رۆ‌چی ئازارچه‌شته‌ به‌ره‌به‌ره‌ کرم‌ی بی‌ت.

له‌ یه‌کی‌ک له‌ فیلمه‌کانی «جری لو‌یس» - کۆمیدیه‌نی ئە‌مریکایی - ره‌شپێستیکی قه‌ترانی، له‌نه‌کاو ده‌که‌وێته‌ به‌رچاوی «لو‌یس»؛ ئە‌وه‌ یه‌که‌مجاره‌ ره‌شپێستیکی له‌و چه‌شنه‌ بی‌نی‌ت. قامکی دۆشاومزه‌ی به‌ روومه‌تی ره‌شپێسته‌که‌دا ده‌هێنی‌ت، چونکه‌ وا ده‌زانیت به‌ دووکه‌ل ره‌ش هه‌لگه‌راوه‌!

له‌ راقه‌ی ئە‌م دیمه‌نه‌دا ره‌نگه‌ بلێین «سپییستی گه‌مژه» پێی وایه‌ هه‌موو مرۆقه‌کان ده‌بی «سپی» بن! ره‌نگه‌ «ره‌شپێستی‌ک» ئە‌مه‌ به‌و جو‌ره‌ لیک بداته‌وه. ده‌توانین پرسی‌ن ئایا کابرایه‌کی سپییست وه‌ک ره‌شپێسته‌که‌ راقه‌ی ده‌کات؟! ئە‌م دیمه‌نه‌ وه‌ک «ته‌له‌زگه‌یه‌کی مانایی» له‌ باری نیشانه‌ناسیه‌وه‌ چاره‌ نا‌کریت. ئاخۆ هه‌ر له‌ بنه‌ره‌ته‌وه‌ ئامانجه‌که‌ دروستکردنی ئە‌م ته‌له‌زگه‌ ماناییه‌ بووه‌؟

به‌جیه‌پێشتن یان دروستکردنی «ته‌له‌زگه‌ی واتایی»، مه‌ته‌لێکه‌ که‌ هه‌ر له‌ بنه‌ره‌ته‌وه‌ بۆ‌ ئە‌وه‌یه‌ که‌ وه‌ک «مه‌ته‌ل» بمی‌تیته‌وه‌؛ هه‌م له‌ زه‌ینی نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌ست و هه‌م له‌ زه‌ینی نه‌ته‌وه‌ی ژێ‌رده‌ستدا. پاته‌وپاتی وینیه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی له‌ هونه‌ر و ئە‌ده‌بیاتدا له‌مه‌ر دیارده‌یه‌ک یان بوونه‌وه‌ریک دوو کارکردی هه‌یه‌:

۱. دروستکردنی زه‌ینخورکه‌ (ملکه‌ ذهن) له‌ ناسکار (سۆبجیکت) دا

۲. له‌چه‌قخستن یان خستنه‌چه‌قی دیارده‌ یان بوونه‌وه‌ریک

«بتستکردنی» واته «به کوردم دهزانی؟!»

سالائیک له دراما میسراییه کاندایه رسته یه به کار دههات؛ نیوه روکی ئه رسته یه سووکسارانه بوو. ئه گهر میسراییه ک گله یی کردبا که به رانه ره که ی به «گه مژه ی» ده زانیت، ده یگوت: «به کوردم ده زانی؟!» هه لیه ت دواتر «جه مال عه بدولناسر» پاش دیداریک له گه ل «مام جه لال تاله بانی»- که داوای لی کردبوو له دراما و فیلم و به رنامه ته له فیژیۆنه کاندایه رسته یه به کار نه هیتریت - به کارهیتانی ئه رسته یه قه ده خه کرد. دواتر ئه رسته یه به شیوه یه کی دیکه، ناخودئاگای مروقی کورد داگیر ده کات؛ من له و پروایه دام ئیدیۆمی «مه لی کوردبوو نه یزانی؟!» راسته وخۆ یان ناراسته وخۆ کاریگه ریی له م جوړه ده ربرینه میسراییه وه رگرتووه!

ههروهها:

جاروبار له «رشته ی مرواری» عه لئه ددین سه جاددی له سه ره تایی به سه ره تاییکدا ده گوتريت «کوردیک»... کورد، وه ک تاکه که سییک، لادینشینی شارنه دیو. یان به کارهیتانی وشه ی «کرمانج» بو خه لکی گوندی و لادی... یان به کارهیتانی «لادی»، که کورد زور به کاری ده هیئت؛ له کاتیکدا زورینه ی کوردان له لادیکاندا ژیاون!

ئه م کاریگه رییانه له ئه ده بیات و هونه ری گیرانه وه ی «ئه وی دیکه» وه په رینه ته نیو جفاکی داگیرکراوه وه و له به رئه وه ی به زمانی ته نز ده رده بردرین په رده کانی «ناخودئاگا» داده رن و جاروبار دینه وه نیو «خودئاگا» و ده درکینرین: «مه لی کوردبوو نه یزانی!»

جیهانی «پاش ته له فیژیۆن» زور جادوویتر بوو. تووری جیهانی زانیاری به سه ره لدان «ئینته رنیت» گه لی ئالۆتر بووه! وینه و وینای به دوایه کداتوو و هاوته رییی «هه قیقه ت و خوازه» ژینگه ی خۆولاتی به رته سک کردوو ته وه. قاره مانئ سینه مایی، قاره مانئ ئه نیمه یشن و «گه یم» به شیکی زوری زه ین و یادگه ی مروقی ئه مرویی به تاییه ت مندالان و میردمندالان و تازه لاوان و لاوانی داگیر کردوو. «باتمان»، سپایدرمه ن»، «هۆک»، «سه ور»، «ئه لکترا» و... هتد له سینه ماوه بو «پله یسته یشن» هه بوویه کی خوازه یین که کاریگه رییان له هه بووی که تواره کی له ژیانی زه ییندا به هیتره. مه به ستم ئه وه یه که رۆژبه رۆژ «نۆستالوژیای خویی» پاشه کشی ده کات و «نۆستالوژیای بیگانه» به م قاره مانانه وه زیاتر یادگه کان داگیر ده کات. بو نه ته وه یه کی ژیرده سته ی وه ک «کورد» که «گیرانه وه»

ره‌سه‌نه‌کانی خۆی له ژینگه‌ی خۆولاتی خۆیدا ده‌بینیتته‌وه، «قه‌یرانی گێرانه‌وه» و «قه‌یرانی قاره‌مانی نوێ» له‌پاش قه‌یرانی قاره‌مانانی چیرۆکانی به‌رگویی ئاگردان که ته‌نانه‌ت نه‌مانتوانیوه له «فیلم کارتونی کوردی» دا نیشانیان بده‌ینه‌وه، رووبه‌ری نۆستالۆژیای خۆیی ده‌سپێتته‌وه یان ئه‌وه‌نده که‌می ده‌کاته‌وه که شایانی باس نه‌بێت.

- پوختکردنه‌وه‌ی بابه‌تیکی له‌م چه‌شنه‌ی تایبه‌ت به «نۆستالۆژیای داگیرکراوان» بۆ نووسه‌ریکی کورد که نه‌ته‌وه‌که‌ی داگیر کراوه، له‌چه‌ند به‌ره‌نجامیکدا ئاسان نییه. ئه‌م بابه‌ته‌ لانیکه‌م به‌ زمانی کوردی شتیکی وای له‌باره‌وه نه‌نووسراوه. به‌دلنیا‌یه‌وه که موکووریه‌یه‌کانی زۆرن و ره‌نگه‌ خوینه‌ری ره‌خنه‌گر له‌ باری میتۆده‌وه‌ ره‌خنه‌ له‌ بابه‌ته‌که‌ بگریت که به‌ بروای به‌نده به‌جێه. پوخته‌ی وتاره‌که‌ له‌ به‌راییه‌که‌یدا به‌دیده‌کریت. هه‌موو ئه‌م وتاره‌ شیکردنه‌وه‌ی پوخته‌یه‌که‌ که له‌ به‌راییه‌که‌دا هاتوه‌وه. ئه‌م وتاره‌ بیه‌رۆکه‌کانی نووسه‌ره‌ له‌باره‌ی نیوه‌رۆکیک که به‌ گرنگی زانیوه. راسته‌وخۆ هه‌یچ سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌کارنه‌هاتوه‌وه و ده‌لاندنی هه‌زی نووسه‌ره‌ له‌باره‌ی بابه‌تیکی که هه‌یچ شتیکی ئه‌وتۆی له‌باره‌وه نه‌نووسراوه. به‌ بروای نووسه‌ره‌، گرنگی بابه‌ته‌که‌ له‌ قوولبوونه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ژێرده‌سته‌دا‌یه‌ له‌ یادگه‌ی خۆی له‌ ریگه‌ی «گێرانه‌وه» ته‌با و ناته‌با‌کانه‌وه؛ وردبوونه‌وه‌یه‌ له‌ ناخودئاگای خۆی که به‌ چ شیوه‌یه‌ک تووشی دۆخگۆرکی و ته‌شکگۆران (مسخ) بووه. به‌هه‌رحال له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌یچ ریگه‌یه‌که‌مان بۆ سه‌رینه‌وه‌ی «نۆستالۆژیای بینگانه» نییه، ئه‌رکی ئیمه‌ بۆ به‌ره‌مه‌پێنان و ئافراندن یان هه‌یشتنه‌وه‌ی رووبه‌ریک بۆ «نۆستالۆژیای خۆیی» بۆ نه‌وه‌کانی داها‌توو له‌ دوو خالدا کورت ده‌کریته‌وه:

۱ - نۆزه‌نکردنه‌وه‌ی «گێرانه‌وه» و «قاره‌مانی خۆولاتی» له‌ ریگه‌ی هونه‌ری نواندن یان به‌وی‌نه‌ییکردنی «گێرانه‌وه‌ی خۆولاتی» له‌ فیلم و فیلمی ئه‌نیمه‌یشندا بۆ ئه‌وه‌ی لانیکه‌م رووبه‌ریک بۆ «نۆستالۆژیای خۆیی» به‌هێلێتته‌وه.

۲ - توێژینه‌وه‌ی ده‌روونناسانه‌ و دیارده‌ناسانه‌ و جوانیناسانه‌ له‌سه‌ر که‌سایه‌تی مرۆفی کورد له «گێرانه‌وه» دا له‌پێناو ده‌ست‌نیشانکردنی توخمی خۆیی و توخمی بینگانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی خودئاگای مرۆفی کورد له‌و شته‌ ئاگادار بێتته‌وه که خزاوه‌ته‌ ناخودئاگایه‌وه. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نییه‌ هه‌موو توخمیکی

بیگانه که له «گیرانهوه» دا گیرساوتهوه بسپینهوه، به لکو مه بهست ئه وه یه
 هه ماهه نگییه ک له نیوان «خودئاگا» و «ناخودئاگا» دا دروست بکه یین.

پوانگه یه ک که له باره ی «نۆستالۆژیا» له م وتاره دا خراوه ته روو، له پیوه ندی له گه ل
 «گیرانهوه» دا خراوه ته به رباس. به لام «گیرانهوه» به شیوه یه کی به رین، نه ک ته نیا وه ک
 بابه تیکی ئه ده بی، خراوه ته به رباس. پیوه ندیی «یادگه» و گیرانهوه» و ئه م پرسیاره که ئاخۆ
 «گیرانهوه» یادگه دروست ده کات یان «یادگه» گیرانهوه به رهه م ده هیئت، پرسیاریکی
 ئاسان نییه. ره نگه بتوانین بلین پیوه ندیه کی دیالکتیکی له نیوان هه ردووکیاندا هه یه.
 له گه ل ئه وه شدا به له بهرچا و گرتنی «پوودان» و «پووداو»، ده توانین له سه نگی «گیرانهوه»
 له دروستبوونی «یادگه» تیبگه یین که خالیکه بو بیرکردنه وه ی خوینه ران له باره ی ئه م
 بابه ته وه.

Preliminary

The occupied are constantly longing to return to a lost memory or homeland. Even before the literary term "nostalgia" was coined, this yearning for return has been a characteristic of world literature in general and Kurdish literature in particular. Homer's *Odyssey* begins with Odysseus on the island of Ogygia, crying and burning, longing for his beloved Ithaca (his hometown). Despite the goddess Calypso offering him marriage and eternal life, Odysseus still desires to return to his birthplace, even after Calypso warns him of the hardships he will face on his journey home.

All nostalgias may have in common the longing to return to their homeland or the past. However, it is the surrounding circumstances and mental and imaginary experiences that differ in meaning and narrative. In the Kurdish narrative tradition, Ehmedê Xani's *Mem û Zîn* (Mem and Zin) may be the first narrative reflecting a return to occupied memory. It embodies a longing for storytelling in "Kurdish" itself—exploring themes of love, imagination, power, nature, loyalty, sacrifice, and martyrdom. Even translated Kurdish poetic stories, such as those in the Gorani dialect, express that a country is not merely a geographical or spatio-temporal space. Without an existence in its own language and narrative, it lacks a distinctive identity. The essence of these narratives in different Kurdish dialects is crucial, offering a confident comparison with Persian, Turkish, and Arabic traditions. They take pride in deriving meaning from a rich cultural and linguistic heritage. It is through their comparative values, aesthetics, and morality that Kurds, like their occupied ancestors, continue to resist the invader by preserving their cultural identity.

An occupied individual, such as a Kurd, may not be far from his homeland or physically distant from it, but his existence is tied to his land. He seeks to remove barriers to the free expression of his present and past, which have led to deep alienation. The nostalgia of the occupied is a means of escaping occupation, aiming to rebuild a country in the imagination to counter the dominant narrative institutionalized by the occupier through media, education, and ideological institutions.

In the prosperous Western world, nostalgia is sometimes interpreted as being out of touch, backward, or alienated. For the occupied, however, it is a way to rebuild a relationship with their environment, feelings, memories, and homeland. It is an escape from alien-dominated narratives incompatible with their life, culture, and country. Historically, occupiers have masked their oppression and occupation of Kurds by co-opting their experiences and representations in the name of modernization, through so-called schools and guidance centers, or by justifying their brutal occupation through false media narratives.

Editorial Board of the TISHK Research Paper

Impressum:

Verlags- bzw. Erscheinungsort:

Köln

Herausgeber:

TISHK – Zentrum für Studien über Kurdistan.

Redaktion: Advisory board of TISHK.

Druck: Eigendruck

Vertrieb: Durch den Herausgeber

Anschrift der Redaktion:

TISHK-Zentrum für Studien über Kurdistan e.V.

Postfach: 840108

51033 Köln

Email: info@tishk.org

Webseite: www.tishk.org

Tel.Nr.: +4915110338428

TISHK Center for Kurdistan Studies

Copyright.

© 2024 by TISHK Center for Kurdistan Studies is licensed under CC BY-NC 4.0

TISHK Research Papers are peer reviewed by senior researchers and the advisory board of TISHK Center for Kurdistan Studies. They express exclusively the personal views of the author(s).

TISHK-Zentrum für Studien über Kurdistan
e.V.

P.O.: 840108

51033 Cologne

www.tishk.org

info@tishk.org

Tel.Nr.: +4915110338428

ISSN 2943-7245

ISSN (Online) 2943-7237

<https://doi.org/10.69939/TISHK6110>

The TISHK Research Papers project is designed to establish a robust framework for the publication of high-quality research on Eastern Kurdistan (Kurdistan-Iran) and other ethnic and religious groups in Iran, including Baloch, Azerbaijani, Arab, and Yaresani, Bahá'í, Zarathustrians, and others. This project was initiated by the TISHK Center for Kurdistan Studies with the objective of promoting scholarly discourse, enhancing understanding of regional issues, and contributing to the scholarly community through peer-reviewed publications. All research papers undergo a rigorous peer-review process and are edited by leading scholars and the Editorial Board of the TISHK Research Paper.

TISHK Research Paper

TISHK Zentrum für Studien über Kurdistan
(TISHK Center for Kurdistan Studies)

Masoud Babaie
Nostalgia of the Occupied

TISHK Research Paper (1)
July 2024
Cologne

Nostalgia of the Occupied

Masoud Babaie

ISSN 2943-7245

E-ISSN 2943-7237

The Paper, titled "Nostalgia of the Occupied", authored by Masoud Babaie, analyses the deep-seated sense of nostalgia and yearning for homeland that pervades literature, especially Kurdish literature. This longing, evident since ancient works like Homer's *Odyssey*, is a significant theme in Kurdish narratives. Ehemédé Xani's "Mem û Zîn" exemplifies the desire to preserve cultural identity through the Kurdish language and storytelling. These narratives go beyond mere geographical or temporal references, embodying a profound cultural and linguistic essence. For Kurds, nostalgic stories are a means to escape occupation and construct an alternative narrative identity, independent of the occupier's influence. While nostalgia in Western societies is often viewed as backward or out of touch, for the occupied, it is a way to maintain their connection to homeland and culture, resisting foreign domination. Babaie's paper underscores how Kurdish literature, with its themes of love, loyalty, and sacrifice, provides a rich cultural heritage resilient against oppressive forces.

TISHK Research Paper
July 2024
(1)
Cologne

